

ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ
gratuit„WEEKEND
MAGAZIN”Astăzi vă oferim un supliment de
16 pagini cu informații utile și interesante.Fondat
1989
Viata
liberă

DIRECTOR GENERAL RADU MACOVEI

Proteste la orizont
Funcționarii
amenință cu greva
generală

ACTUALITATE/2

ÎN TOTDEAUNA, PRIMII! ©

GALAȚI @ ROMÂNIA

www.viata-libera.ro

69.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență
conform Studiului Național de Audiență măsurate
în perioada Aprilie 2008 - Aprilie 2009

VALUTA

Euro 4,1382 lei ✓
Dolar 2,9255 lei ✓

METEO

-19°-11°

Galați

Weekend cu ger

Foto Sorin Pana
foto@viata-libera.ro

Unde mai găsim numele domnitorului Unirii

URMA LUI
CUZA.
LA GALAȚI

Locuim pe „Cuza”, învățăm la „Cuza”, ne plimbăm pe „Cuza” trecem pe lângă „Cuza” sau îl vedem pe „Cuza”. Am avut parte de cel puțin una dintre aceste ipostaze ca simpli locuitori ai Galațiului modern. Prezența domnitorului Al. I. Cuza la Galați încă se mai păstrează în orașul nostru, în cel puțin cinci ipostaze. Avem o stradă „Cuza”, un liceu, o casă memorială, o statuie și un campus studentesc cu același nume. De asemenea, fosta „Școală Nr. 9 de fete” se numește în prezent Școala Gimnazială Nr. 15 „Elena Cuza”. Acestea reprezintă întâlnirile noastre cotidiene cu primul domn al principatelor române sau cu familia acestuia.

OBSERVATOR/18

Foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

INTERIOR

Șase zile de înfoclitare
Vine gerul -
stăm în casă!

► Nu e de glumă! Avem
COD GALBEN de frig
până miercuri,
27 ianuarie, ora 08,00

În estul, sudul și centrul țării vremea se va menține geroasă, mai ales în cursul nopților și al dimineților. Temperaturile minime nocturne se vor încadra în general între -15 și -25 C°, maximele din timpul zilei rămânând negative. În regiunile sud-estice, în intervalul 22 ianuarie ora 22 - 24 ianuarie ora 8,00, vântul va prezenta intensificări, cu viteze de până la 70-75 km/h, spulberând și viscolind zăpada. Acest lucru va determina scăderea indicelui de răcire, IR, sub pragul critic de -32.

Recomandări SMURD

Dacă putem, să evităm să ieșim. Iar dacă ieșim, ne îmbrăcăm și ne încălzim ca în Siberia. Ar trebui să consumăm alimente bogate în proteine și grăsimi nesaturate - ouă, lactate, fructe și legume. Consumul de băuturi alcoolice și cafea trebuie evitat pentru că deshidratează. Acordați o atenție specială copiilor și evitați situațiile în care cei mici sunt lăsați să aștepte în interiorul mașinilor parcate. Vârștii, în special cardiaci, trebuie să evite frecventarea locurilor aglomerate care le-ar putea provoca o criză.

Elena Parapiru

EDITORIAL

Maria Măndiță
mariam@viata-libera.ro

Cum vă place istoria?

„Mica Unire”,
ca și Revoluția din '89...

EVENIMENT/5

Foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

La Tecuci, ce n-a văzut Galațiul

Bazin olimpic
la standarde
occidentale

Un complex sportiv multifuncțional
Autofinanțare în proporție de 50 la sută

EVENIMENT/3

Conform „specialiștilor” - da, aceia pe care nu îi veți cunoaște niciodată la față sau pe nume, dar după care va veți lua toată viața! - luna ianuarie este cea mai deprimentă lună din an.

Normal, în primul rând, pentru că vine după luna decembrie, când toți ne-am hăhăit pe lângă brad, ne-a crescut gradul de bucurie cu fiecare ciocolată înghițată și ne-am șters lacrimile de fericire la cumpăna dintre ani. În al doilea rând, în ianuarie cică nu este nicio sărbătoare importantă care să te facă să te bucuri. Mă rog, asta o fi valabil în alte țări, pentru că pentru români, ianuarie are cel puțin două momente în care dacă nu ne bucurăm, răsând cu gura până la urechi, măcar ne simțim mândri tare: 15 și 24. Este drept, chiar și aceste zile pline de semnificații importante pentru noi, ca popor, par niște ghinioane în condițiile în care sărbătorirea este... obligatorie. Că degeaba chiui și joci Hora Unirii, dacă afară e ger de crapă pietrele, iar tu te visezi la gura sobei (sau lângă calorifer), însă fornăi aburi precum

o locomotivă, sub privirile vreunui Frate mai Mare, venit special să-i vadă, să-i numere și (negreșit!) să-i însemne pe răbojul promovărilor viitoare în diverse funcții pe aceia care respectă, disciplinați,

Asta, în cazul fericit în care nu ți s-a împlinit „soroțul” vreunui ITP sau dacă nu ești fericitul posesor al unei mașini abia avariate în vreo groapă „de primăvară”...

De ce am mai fi triști în ianuarie? Păi să vedem:

poate pentru că statul dă tot mai multe semnale negative privind reducerea posturilor și a salariilor? Ori poate pentru că, în ace-

lași timp (și atât de logic), crește numărul șomerilor? Sau poate pentru că, tot în același timp (și din nou explicabil), crește numărul cazurilor de furturi, tâlhării, spargerii?

► CONTINUARE ÎN PAGINA 3

De ce-am fi triști

Desigur, în ianuarie, pentru mulți dintre români este o perioadă de mare... vânt prin buzunare. O dată, pentru că au făcut cheltuieli destul de mari în decembrie, cu sărbătorile, cadourile, mesele, vacanțele. În al doilea rând, pentru că în ianuarie, de regulă, se achită marile datorii anuale: taxele și impozitele locale, iar în cazul celor cu mașină, asigurările (cel puțin cea obligatorie!), rovinețeta.

Oameni și funcții

„Știu la ce m-am
angajat, știu că
nu e ușor!...”

VARIA/4

Foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

Bani albi pentru zile negre

Cum asiguri
viitorul
copilului tău?

FAMILIA/8

Proteste la orizont

Adresa redacției:
str. Domnească nr. 68
TEL 460 620, FAX 471 028
redactie@viata-libera.roCOTIDIAN INDEPENDENT®
marcă înregistrată
auditat de Biroul Român de Audit
al Trajektor membru al Biroului
 Internațional de Audit al Trajektor

SINAXAR

S Sf. Sfințit Mc. Clement al
Ancirei; Sf. Mc. Agatanghel 24
D Cuv. Xenia; Sf. Mc. Vavila,
Timotei și Agapie (Începutul
Triodului)

MAXIME

„Oamenii cunosc prețul
fiecărui lucru, dar valoarea
nici unuia.”

Oscar Wilde

INTERIOR

SPORT/9

Interviu cu noua șefă
a sportului gălățean„Voi lupta
pentru
Polivalentă!”

Maria Magdalena Irincu

EVENIMENT/3

Asigurări de la
inspectorul general
Profesorii, plătiți
pentru bacalaureat

VARIA/4

De la Direcția
de Sănătate
Gripa nouă
a înghețat

CREDINȚA/7

În Parohia „Sfinții
Martiri Brâncoveni”,
Copii cu dor
de Eminescu

CONCURS

Ce îți dorești?
Un Valentine's Day
acasă sau la munte?2600
leiTaloanele vor fi publicate în
perioada 26.01. - 5.02. 2010.Viata
liberăAWARD OF EXCELLENCE
European
Newspaper
AWARD

INDEX

ACTUALITATE.....2
EVENIMENT.....3, 5
VARIA.....4MAPAMOND.....6
CREDINȚA.....7
FAMILIA.....8SPORT.....9
PUBLICITATE.....10-15
AGENDĂ.....16MAGAZIN.....17
OBSERVATOR.....18

9 781892 033061 0 0 1 1

Elevi și cadre didactice de la mai multe instituții de învățământ gălățene participă, săptămâna viitoare, la o dezbateri pe tema "Primul vot". Dezbateri este organizată de Inspectoratul Școlar Județean Galați, în colaborare cu Institutul Român pentru Drepturile Omului și cu Autoritatea Electorală Permanentă. Manifestarea va avea loc marți, începând cu ora 13,00, fiind găzduită de Colegiul Național "Costache Negri".

C.S.Carp

Lansarea a avut loc în sala "La Mansardă" a Centrului Cultural

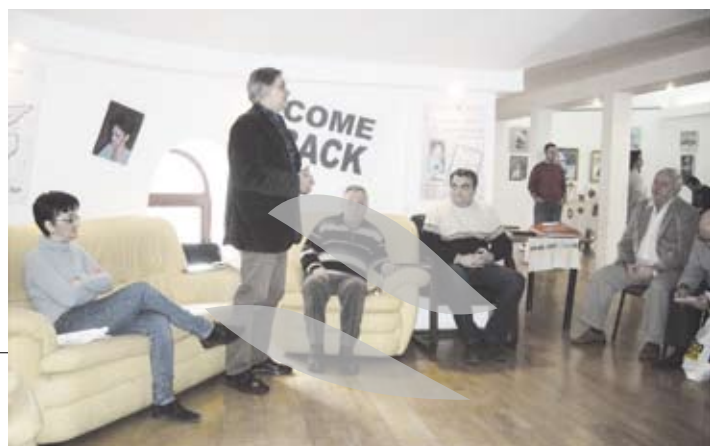

Foto: Victor Cilincă

II

VIAȚA LIBERĂ

www.viata-libera.ro

Să moară Parisul de ciudă!

Petrecere Moulin Rouge la Galați

Creatoarea de modă Anca Mocanu Petrea și-a sărbătorit ziua de naștere în stil Moulin Rouge

Anca Melinte

anacam@viata-libera.ro

Decor provocator, roșu aprins, explozie de veselie, french-cancan adică, pe scurt, Moulin Rouge. Nu, nu e cazul să bați drumul până la Paris pentru a te simți ca în celebrul cabaret. Poți să te bucuri de fantastica atmosferă de la Moulin Rouge chiar la petrecerea ta aniversară, alături de prieteni și de cei dragi. Se poartă nu doar nunțile tematice, ci și petrecerile care spun o poveste. Recunoașteți că uneori petrecerile pot fi plicticoase. Dar dacă ai deveni ca sărbătorit sau ca invitat personaj al unei povești desprinse din strălucitorul Bollywood sau din înșorita Africă? Ori poate din Titanic? Ei

bine, creatoarea de modă Anca Mocanu Petrea și-a transformat petrecerea aniversară - a schimbat prefixul, nu mai fiți așa de indiscreți! - într-un show Moulin Rouge.

Tu unde ai roșu?

Petrecerea unui designer talentat cum e Anca Mocanu Petrea nu putea fi decât spectaculoasă. În sala garnisită cu mult roșu, oaspeții au fost primiți pe ritmurii de can-can, și melodii cântate de Patricia Kaas și Jo Dassin, „Oh, Champs Elysees”. Decorul incitant era întregit de câteva manechine îmbrăcate în

corsete purpurii, găsite cu penne și purtând pe cap jobenuri strălucitoare. Anca Mocanu Petrea nu are cuvinte să-i mulțumească doamnei Lia Cristodorescu, un om deosebit, care a ajutat-o să realizeze decorul fără să-i ceară ceva în schimb, doar pentru că i-a plăcut ideea. Invitații au fost rugați să poarte ceva roșu și au fost receptivi. „Inedit este că fiecare a pus roșu în cele mai neașteptate locuri: jambiere, cercei, botine, măgele la gât și duplicitat la mână, un trandafir. Cine nu avea roșu a primit la intrare un șnur roșu și și-l prindă acolo unde crede că s-ar potrivi mai bine”, spune designerul. Anca Mocanu Petrea a purtat o creație proprie negru-bej și nu vă putem spune unde a avut roșu... să! În cazul ei și al soțului, roșul Moulin Rouge n-a fost la vederea... ci la derută.

Edna și Vlad

Punctul culminant al show-ului a fost oferit de fida designerului, Edna, și de partenerul ei de dans, Vlad Șeptelici. Copiii sunt dansatori ai Școlii „La Rosa Negra”. Misterioși, au intrat în scenă purtând pelerine din satin, cu trenă și măști venețiene. Ea, în roșu ca para focului, el în negru. Coregrafia a început pe muzică de operă, Edna întinsă pe pământ, Vlad mișcându-și cu grație mâinile deasupra-i pentru a o trezi din somn. La o bufnitură, Edna și Vlad și-au aruncat pelerinele și măștile și au dansat salsa. Dansul nu a fost conceput special pentru ziua creatoarei de modă, ci pentru Sărbătorile de Iarnă, dar a mers la fix. Petrecerea a devenit și mai antrenantă când toată lumea a dansat salsa. Până

și cei care nu dansează „din principiu” n-au rezistat și au atacat pasionantele ritmurii latino.

Cel mai frumos cadou

Pentru invitați a fost o probă foarte grea să găsească un cadou potrivit pentru un creator de modă. Anca Mocanu Petrea ne-a mărturisit că darul cel mai mare și mai frumos pe care l-a primit a fost faptul că prietenii i-au fost alături. „Unii au făcut eforturi mari pentru a ajunge la Galați de la București. Pentru mine nu a contat ceea ce mi-au dăruit, ci faptul că au reușit să vină la petrecere, să ne distrăm cu toții”. Invitații au fost în același timp și câștigătorii unei tombole cu premii care mai de care mai haioase, în fapt suveniruri care să le amintească de o petrecere în stil Moulin Rouge.

Victor Cilincă

Tsamuris&Friends reloaded Grupul Maxi la Brăila

Pub-ul Kalos Kai situat în Brăila pe str Golesti nr.1, colț cu str. M. Eminescu, găzduiește sâmbăta asta, ora 18,00, manifestarea de artă contemporană vizuală a grupului Maxi, constituit din artiștii Nicoleta Olteanu, Lucian Constantin, Ionut Kheles și Traian Tsamuris. Cei patru artiști propun, pe lângă oferta artistică, și un program muzical susținut de formația Folk Kings (Ionel Ene chitară, mandolină și Vali Maxim vioara, chitară). Evenimentul, intitulat Tsamuris&Friends reloaded, îi așteaptă în egală măsură pe gălățeni și brăilenii la o interesantă întâlnire cu arta plastică și muzica în acest week-end.

Armanda Filipine

Pasiunii

Trei decenii de colecții

De la primele clasoare cu timbre un gălățean a ajuns să strângă etichete de bere, embleme și lozuri

Un colecționar din Galați își amintește cu nostalgie de vremea când schimbul de timbre, bancnote sau vederi era preocuparea cea mai răspândită printre tineri. Timbrele l-au atras pe Petre Pălici încă din copilărie când, spune el, a prins microbul colecțiilor și a început să frecventeze un cerc filatelic unde a întâlnit alți pasionați.

„Înainte nu erau internetul sau biliardul. Singura pasiune cu care ne puteam delecta era filatelia și erau mulți interesați. De atunci am rămas în branșă iar în timp am mai descoperit numismatica, vederile, cartelele telefonice, cutiile de chibrituri și alte lucruri”, spune colecționarul.

Acum, la vârsta de 39 de ani, Petre Pălici povestește cu entuziasm despre obiectele care l-au atras atât de mult încât a ajuns să le studieze, să le adune și să caute exemplare cât mai rare, din toate colțurile lumii. Cea mai impresionantă dintre colecțiile sale este cea de cartele telefonice care cuprinde aproximativ 100.000 de exemplare diferite adunate din 1993 încoace, de când au apărut primele cartele românești. După cum spune Petre, toți pasionații de cartele de cartele au în minte un soi de hartă a locurilor unde sunt amplasate telefoanele publice și sunt foarte dezamăgiți atunci când mai dispare câte

unul. Regretul acestora este că obiectele colecționate de ei sunt tot mai rar folosite, dar avantajul este că valoarea lor va crește în următorii ani.

Obiecte rare, intacte și inedite

„Era o emisiune pe timpul lui Ceaușescu care se numea «Colecție și colecționar» iar acolo am văzut prima colecție de cutii de chibrituri. Am început să strâng și eu câte una, iar cele mai deosebite pe care le am sunt de la hoteluri sau cazinouri. Mai am vederi din toată lumea, bancnote necirculate sau embleme de la firme de pază, de la vamă și de la poliția din România, Germania, Polonia și Austria. E adevărat că nu pot să le păstrez pe toate, mai fac schimb cu alții după cum e plăcerea momentului”, spune colecționarul gălățean.

O serie mai deosebită este cea a etichetelor de bere intacte, nelipite pe sticle, pe care Petre Pălici le obține prin corespondență. Colaborează cu oameni din întreaga lume cu care schimbă nu doar piese similare, ci mai ales lucruri greu de obținut. Cele mai rare piese pe care împătimitul colecționar a reușit să le obțină sunt niște bonuri valorice emise la Constanța doar pentru marinarii străini. Potrivit

puselor colecționarului, aceste bonuri sunt inserate și sunt trecute în catalogul numismatic, deci au valoare numismatică. Se pare că marinarii schimbau dolarii în astfel de bonuri care se distrugeau după utilizare. Așa că cele necirculate și intacte, ca cele pe care le deține gălățeanul, sunt foarte rare.

Petre Pălici, ca oricare alt co-

Ana Beliu
Foto: Sorin Pană

CONCURS Valentine's Day, acasă sau la munte?

AGENTIA DE TURISM MONTANA

MARELE PREMIU x 2.300 lei: (pentru un cuplu)
- Cazare în perioada 12 - 16 februarie, la Hotel RUIA**** - Poiana Brașov;
- Masă festivă pe 14 februarie;
- Acces gratuit la saună, sala de fitness, jacuzzi;
- Bonuri valorice incluse în pachet de 440 lei;
- Aranjament special în cameră.

2 PREMII x 150 lei (pentru 2 cupluri):
câte o seară de neuitat la Restaurantul Belgian, Țiglina I, str. Cloșca colț cu str. Horia, pe 14 februarie

Decupează 10 taloane în perioada 26.01 - 5.02. 2010. Plicurile sunt așteptate la sediul redacției până pe 9 februarie, ora 12,00. În aceeași zi va avea loc, la ora 13,00, tragerea la sorți. Câștigătorii vor fi anunțați în "Viața liberă" din 10 februarie, iar premiile va avea loc pe 11 februarie. Condiții de participare: Vârsta participanților trebuie să fie peste 18 ani. Premiile se înmânează doar titularilor de taloane, acestea nefiind transmisibile. Nu se acordă contravaloarea premiului în bani.

Nume _____ Prenume _____
Adresă _____
Telefon _____ Vârsta _____ BI/CI _____

BANI GREI
300 lei
pe săptămână!

Premiile se revendică până la data următoarei extrageri.

Talon valabil pe perioada 18 - 24 Ianuarie 2010

Nume: _____
Prenume: _____
Ocupație: _____
Adresă: _____
Telefon: _____
BI/CI: _____

Nr. 3 Sâmbătă

Abonează-te

la **Viața liberă** și plătești doar **21 lei/lună.**

Abonamentele se pot face la chioscurile "Viața liberă" sau la factorii poștali.

www.viata-libera.ro

pe scurt

A „tepuit” două bănci La judecată pentru înșelăciune și fals

Înșelăciune și fals în înscrisuri sub semnătură privată sunt infracțiunile pentru care Badiu Dănuț, în vârstă de 42 de ani, de loc din Braniștea județului Galați, a fost trimis zilele acestea în judecată în stare de arest preventiv.

Conform rechizitoriului Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați ce va însoți dosarul în instanță, Badiu Dănuț, în perioada iunie 2005-februarie 2006, a indus în eroare SC Alpha Bank SA și SC TBI Credit SA cu prilejul încheierii unor contracte de credit de consum. A făcut-o folosind adeverințe de venit false, precum și o carte de identitate falsă (poza sa, dar cu datele de stare civilă ale fratelui), creând astfel un prejudiciu material instituțiilor bancare amintite.

Ștefan Dimitriu

Dosar în instanță Judecat pentru un telefon

Zilele acestea a fost trimis în judecată, sub acuzația de tâlhărie, gălățeanul Hagi Ciprian, în vârstă de 19 ani, din Galați. Așa cum scrie în rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, în ziua de 22 octombrie 2009, la prânz, în loc public, prin violență, tânărul a sustras un telefon mobil.

S.D.

100 de lei pentru învățacei

săptămânal pentru elevi și studenți

Carnet de note Viața liberă

Nume: _____
Prenume: _____
Unitatea de învățământ: _____
Clasa (Anul): _____
Telefon: _____

Ce notă îi dai ziarului tău astăzi?
①②③④⑤⑥⑦⑧⑨⑩

Săptămâna 18 - 24 ianuarie

Temă pentru acasă: completează, decupează și trimite într-un singur plic, pe adresa redacției (str. Domnească nr. 68) sau vino și depune personal. 6 carnete de note "Viața liberă", publicate de luni până sâmbătă inclusiv. Tragerile la sorți pentru desemnarea premiantului săptămânal va avea loc în hola redacției, în fiecare vineri, ora 13.00, după extragerile concursului "Bani grei cu Viața liberă".

✓ Câștigătorul trebuie să fi fost dovedit cu unmesaj stabilind un mijloc de comunicație publică sau privată.

Unde mai găsim numele domnitorului Unirii

Urma lui Cuza. La Galați

Mariusu Tuca

mtuca@viata-libera.ro

Locuim pe „Cuza”, învățăm la „Cuza”, ne plimbăm pe „Cuza” trecem pe lângă „Cuza” sau îl vedem pe „Cuza”. Am avut parte de cel puțin una dintre aceste ipostaze ca simpli locuitori ai Galațiului modern. Prezența domnitorului Al. I. Cuza la Galați încă se mai păstrează în orașul nostru, în cel puțin cinci ipostaze. Avem o stradă „Cuza”, un liceu, o casă memorială, o statuie și un campus studentesc cu același nume. De asemenea, fosta „Școală nr. 9 de fete” se numește în prezent Școala gimnazială nr. 15 „Elena Cuza”. Acestea reprezintă întâlnirile noastre cotidiene cu primul domn al principatelor române sau cu familia acestuia.

Strada și muzeul

Strada Cuza este una dintre cele mai vechi străzi din Galați, pe vremea domnitorului fiind denumită „Ulița de privit”. Era una dintre puținele străzi pavate din oraș, un loc de promenadă foarte frecventat în acele timpuri. A primit denumirea de Strada Cuza undeva spre sfârșitul secolului al XIX-lea. Pe această stradă se află Casa Cuza, care găzduiește în prezent muzeul cu același nume. Potrivit informațiilor de pe site-ul Direcției pentru Cultură Galați, vila „Cuza Vodă” a fost locuința domnitorului Alexandru Ioan Cuza în perioada cât a fost președinte al Judecătoriai Covurului, păcălab al județului Covurului și chiar în perioada domniei, cu prilejul vizitelor la Galați. În prezent, casa este transformată în muzeu și aparține de Muzeul de Istorie Galați.

Bustul și statuia

În fața Casei Cuza se află și un bust al domnitorului, care are o istorie interesantă, la fel ca și cea a statuii de la Grădina Publică. „La inaugurarea Școlii de Băieți nr. 5, de pe strada Portului, pe frontispiciul clădirii a fost montat bustul lui Al. I. Cuza, primul din țară, donat de Elena Cuza, soția cea devotată domnitorului și cauzei apărute de el. Evenimentul s-a petrecut la 4 noiembrie 1888. În prezent, acest bust se află pe soclu, în fața fostei case părintești, în cur-

Domnească: „În anul 1912, s-a constituit un comitet (...) pentru realizarea monumentului dorit. Lucrarea a fost comandată sculptorului florentin Raffaello Romanelli care, în anul 1927, trimite în țară piesele din care se compunea monumentul. Din motive, neclare, vagonul în care se afla portretul din bronz al domnitorului nu a mai ajuns niciodată la Galați. S-a decis ca monumentul să fie inaugurat numai cu plăcile care trebuiau adorsate socului, turnate și ele în bronz. În anul 1959, s-a montat pe acest monument portretul în bronz al lui Al. I. Cuza, operă a sculptorului Dimitriu Bârlad. La 9 mai 1972, bustul a fost înlocuit (și trimis în dar tecucenilor) cu statuia domnitorului, operă a sculptorului Ion Jalea”, se mai arată în lucrarea „Galații – Istorie și Contemporaneitate”.

Școlile

Evident, cea mai cunoscută instituție de învățământ

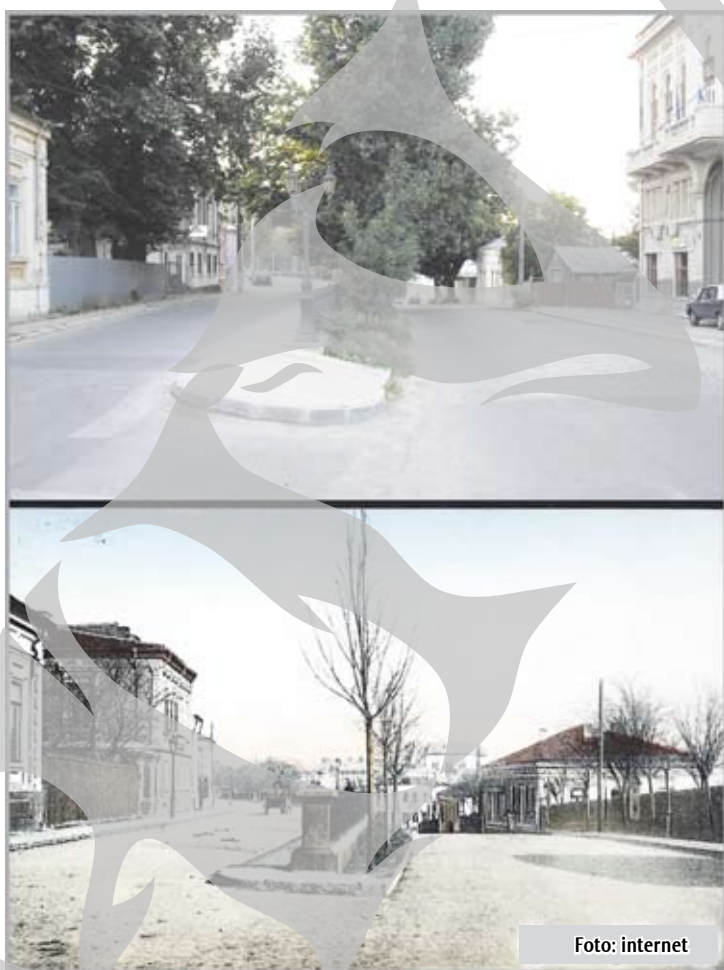

Foto: internet

tea Muzeului «Casa Cuza Vodă», aflăm din lucrarea „Galații – Istorie și Contemporaneitate”, de Grigore Lazarovici și dr. Ștefan Stanciu. Același sursă ne oferă și povestea statuii de pe Strada

care poartă numele domnitorului este Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza”. „A fost înființat în toamna anului 1864 ca școală comercială - cea dintâi cu profil economic din România,

fondatori fiind Al. I. Cuza și Mihail Kogălniceanu. Din 1878 s-a produs prima modificare, durata studiilor fiind prelungită de la patru la cinci ani. Elevii erau aleși din rândurile absolvenților

foto Bogdan Codrescu foto@viata-libera.ro

PE REPEDE - NAPOI

Ger de-nghetață salariile

Dănuș Lungu

* Ce vă spuneam eu ieri? Că trebuie să mai auzim de vreo vedere care folosește intens batista pentru a crește producția de vaccinați la hectar. Și, iată, tocmai familia lui 'domnu' Bercea Mondialu', supranumit președintele romilor din România, a fost inoportunită de virusul A/H1N1. E drept, etnia barosanolui care se are pe bune cu președintele Traian Băsescu nu prea a pupat vaccinare de când cu isteria. Bine că măcar acum nu vor mai forma cozi – se vor băga direct în față!

* Poliția Română a decis ca poștașii să fie însoțiți de comunitari (la poliștiți mă refer) atunci când distribuie pensiile. Astfel, se zice, s-ar evita cazurile de jaf, atac, hoție și toată lista infracțiunilor posibile, deși comunitarul nu prea are voie să tragă cu pistolul. Propun ca în acest mic grup înființat să intre și un organ de la Rutieră: dacă hotul vine cu mașina, mai știi?

* O femeie din Sălaj a găsit în apa de la robinet un vierme de 50 de centimetri cu două capete. Și ce dacă s-a oripilat madam: nu omorâți parazitul că vă dau pe mâna Poliției Animalelor! Parcă există așa ceva...

* Monica Columbeanu, cea mai mediatizată minoră neșcolărită care s-a măritat cu un cvasi-pensionar avut, începe să deschidă gura tot mai articulată. Fiți atenți ce poate fata după ce a mărturisit că doarme cu DEX-ul sub pernă: „Cătălin Botezatu se regăsește în definiția ipocriziei.” Trebuie să recunoașteți: pentru o parvenită, se exprimă destul de promițător.

* Scriam zilele trecute despre Anda Adam, o duduie care se scâlâmbăie la microfon de dragul funcției de cântăreață cu care este trecută în cartea de muncă. Anda a afirmat ieri că „muzica din 2010 nu trebuie să conțină prea multe versuri.” Corect, nici înțeles nu trebuie să aibă, că de voce nici nu mai poate fi vorba. Să fie așa, ca urlatul lupilor sau ca bătaia în teava caloriferului.

* Leșiți tot mai rar pe străzi în următoarele cinci zile că vine prăpădul! Cel puțin așa anunță alde Romica Jurca, Ortansa Jude și ceilalți meteorologi de nădejde. Cică o să fie atât de ger încât o să înghețe toate salariile indiferent de poziția sindicatelor.

ȘTIRILE PRO TV Galați-Brăila

OBSERVATOR GALATI - BRAILA
DE LUNI PANA VINERI
ORELE : 06.30, 16.00, 23.00

SINTEZA ZILEI
DE LUNI PANA VINERI
ORA 16.25

RADIO GALATI

PRO FM 92.4

LIDER FM

play best music enjoyment

adica la noi asculti cea mai cool muzica de distractie, de orice gen. fix ala care-ti place.

non-stop. 7 zile din 7. 24 de ore din 24.

Radio 1
100.1FM

1905 - 1970

Grigore Vasiliu Birlic

Vedem...

"Cercul ororilor - asistentul vampirului"

"Cercul ororilor: asistentul vampirului," care pornește de la populara serie de cărți ale lui Darren Shan, este o fantezie despre un adolescent care încalcă fără să vrea armistițiul de 200 de ani dintre două facțiuni de vampiri. Atras într-o lume fantastică populată de ciudați neînțeleși și de creaturi grotești ale nopții, Darren renunță la siguranța unei existențe plictisitoare pentru a-și împlini destinul într-o lume bântuită de coșmaruri. Darren Shan era un puști normal dintr-o suburbie oarecare. Se distra împreună cu cel mai bun prieten al său, Steve, lua note acceptabile la școală și, în general, se ferea să intre în încurcături. Dar când în oraș vine un circ al ororilor ambuland, Darren începe să simtă că ceva se schimbă în sinele său.

Citim...

"Semnul" (seria "Casa Noptii" vol.1)

Zoey Redbird, personajul central creat de P.C. Cast în „Semnul”, este o adolescentă de șaptesprezece ani, a cărei viață o ia complet razna în momentul în care primește Semnul Noptii. Aleasă să fie în școala de vampiri, Zoey pleacă de acasă, un loc pe care îl urăște de moarte din pricina tatălui vitreg, și începe o aventură care îi schimbă total viața. Dezamăgită de prieteni, plină de îndoieli și de nesigurantă, puștoaica nu o are alături decât pe bunica Redbird, al cărei sânge cherokee îi poartă și ea în vene. Ajunsă în Casa Noptii, locul transformării ei în vampir adevărat, Zoey se va confrunta cu o astfel de experiență, va trece prin întâmplări care îi vor confirma calitățile și îi vor desăvârși în cele din urmă destinul.

Grigore Vasiliu vede lumina zilei la 24 ianuarie 1905, în localitatea Fălliceni, județul Suceava. Urmează, la început, Facultatea de Drept și apoi Conservatorul de Artă Dramatică, la Cernăuți și București. În timpul studiilor este remarcat de directorul Teatrului din Cernăuți (din prezența sa ca figurant în unele spectacole) și-l distribuie în comedia „Musca spaniolă”, de Arnold și Bach, pusă în scenă de Aurel Maican. Este regizorul care îi descoperă darul comic, îl aduce la București, unde va juca în piesele „Micul Veber”, „Otto Blefantul”, ambele de Arnold și Bach, „Arde nevastă-mea”, de Vercourt și Jean Bever, „Prostul din baie”, de Ernest Fiesse și Karl Fellman, „Așternutul de mătase”, de A. Birabeau și G. Dolley, „Părintele cățelilor”, de Glinger și Tanssig, „Împăratul”, de Luigi Bonelli.

Sunt roluri prin care se face remarcat pentru comicul său înscut; primul rol titular este acela din farsa „Birlic”, a lui Arnold și Bach, adaptată special pentru el de dramaturgul Tudor Mușatescu și regizorul Sică Alexandrescu, rol care îi aduce lui Grigore Vasiliu un succes uriaș și pe o lungă perioadă de timp, iar identificarea actorului cu acest rol l-a determinat să-și ia pentru totdeauna numele personajului interpretat. A excelat, apoi, pe scena Teatrului Național din București, pe ecran, în numeroasele ecranizări pentru televiziune, în roluri în registru comic, memorabile rămânând creațiile sale din piesele caragialiene. Majoritatea pieselor lui Caragiale în care a fost distribuit au fost montate pe scena Naționalului bucureștean de Sică Alexandrescu („Coana Efimița” în „Conu’ Leonida față cu reacțiunea”; „Crăcănel” din „D’ale carnavalului”; „Brânzovenescu” din „O scrisoare pierdută”). În aceeași regie a lui Sică Alexandrescu, a mai jucat în „Doctor fără voie”, de Moliere, „Mielul turbat”, de Aurel Baranga; „Revizorul”, de N.V. Gogol; „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian. De asemenea, a fost distribuit în „Ultima oră”, de M. Sebastian (regia Moni Ghelester); „Nunta lui Krecinsky”, de Suhorov - Kobalin (regia lui Finteșteanu); „Titanic vals”, de T. Mușatescu ș.a. A impresionat cu jocul său și publicul din străinătate în turneele Naționalului bu-

cureștean. Pe scena Teatrului de Comedie din București l-a interpretat pe „Domnul Jourdain” din „Burghezul gentilom”, de Moliere ș.a. În cinematografie a debutat în anul 1934, alături de Stroe și Vasilache, în filmul „Bing-Bang”. A jucat, apoi, alături de mari actori (Marcel Angheliescu, Alexandru Gingaru, Ion Finteșteanu, Ștefan Ciubotărașu, Iurie Darie ș.a.) și a colaborat cu regizori celebri din acele vremuri (Jean Georgescu, Victor Iliu, Gh. Naghi, Aurel Miheș, Ion Popescu-Gopo ș.a.) în filme precum: „Vizita”, „Lanțul slăbiciunilor”, „O scrisoare pierdută”, „Directorul nostru”, „Două loturi”, „D-ale carnavalului”, „Pași spre lună”, „Mofturi 1900”, „Titanic vals”, „Steaua fără nume” ș.a.

S-a stins din viață la 14 februarie 1970, la București.

Jocul original și inimitabil, extraordinar al lui Grigore Vasiliu-Birlic, neînstrătat deloc cu un fizic maiestuos sau de june prim, a reușit să seducă pentru totdeauna publicul, interpretările sale rămânând întipărite în memoria spectatorului român. Printr-o carieră strălucită, Grigore Vasiliu-Birlic își înscrie numele în cultura națională, peste timp, drept una dintre personalitățile de marcă ale scenei și ecranului românesc.

V.G. - diverse surse

Alessandra Stoicescu

Întrebată anul trecut unde se vede peste 15 ani, Alessandra Stoicescu a răspuns simplu: „Îmi place ceea ce fac, motiv pentru care peste

15 ani mă văd tot lucrând în televiziune”. A trecut ceva timp de atunci, iar vedeta Antenei 1 și-a schimbat opțiunile. Ea se pregătește să părăsească „Observatorul”, pentru a urma o carieră în domeniul relațiilor publice.

Procesul de înlocuire a Sandrei a început deja. Anca Rusu, Dana Grecu și Alina Petrescu sunt câteva dintre jurnalistele invitate la probe pentru a umple locul lăsat liber de Stoicescu.

După zvonurile despre înlocuirea lui Lucian Măndruță cu Mircea Radu și cele despre concedierea Andreei Bereclicanu și a lui Andrei Zaharescu, această mișcare ar schimba complet vedetele din „prima linie” a programului de știri de la Antena 1. Jurnaliștii din presa centrală susțin că Alessandra plănuia de mai mult timp să părăsească știrile pentru o carieră în domeniul Relațiilor Publice și se pare că și Lucian Măndruță este inclus în planurile blondei.

Contactată de presă, Alessandra a lăsat să se înțeleagă faptul că nu va discuta situația până după ce vestea nu va fi lansată oficial. „Este politica postului ca toate lucrurile frumoase și de evoluție să le anunțăm printr-un comunicat oficial”, a declarat Sandra pentru cei de la Cancan. Așadar, Alessandra Stoicescu vrea să îi calce pe urme fostei sale colege Mona Nicolici, care a părăsit la rândul său studioul știrilor pentru o carieră în PR.

T.M

Renunță la știri pentru PR

Despre educație și nu prea
Competențe fără caractere

Idei

pag. 4

Oamenii crizei
Galații la 1935

Istorie

pag. 7

Itinerarii dubovnicești

Biserica Nașterii Domnului din Betleem (II)

Itinerarii

pag. 11

În această seară
În căutarea lui Nemo

În această seară, de la ora 19,30, pe Prima Tv, veți putea urmări filmul de animație „În căutarea lui Nemo”. Marlin și Coral tocmai s-au mutat într-o casă nouă, într-o anemona din recif. Sunt amândoi pești-clovn. Cei 400 de pui din ouă așteaptă cuminte să le vină vremea să se nască. Totul e bine și frumos până în clipa în care apare din abis o baracadă. Îndurerat, tatăl găsește un ultim ou pe care jură că îl va proteja mereu și mereu. Timpul trece. Micul Nemo e gata să meargă la școală. Toți piticii, peștișorii din toate speciile se așează bucueroși pe spatulele bunului profesor. Ca să-și dovedească curajul, Nemo se avântă în larg, către o barcă de pescuit și e luat captiv de un scafandru. Tatăl, în ciuda fricii de acțiune, de largul oceanului și pericolelor din el, pornește pe dată să-l caute. Pe drum o întâlnește pe năuca Dory cu care va trece prin cele mai incredibile aventuri. Toate viețuitoarele adâncului îi cunosc povestea și curajul cu care își caută neabătut copilul. Între timp, Nemo locuiește în acvariul unui dentist. Ajutat de un alt pește oceanic, el reușește să evadeze. Tatăl învață să-și lase fiul regăsit să acționeze singur, iar Nemo, înțelept după această călătorie, află ce importantă e prietenia.

FOILETON

Somnul de frumusețe (53)

Eva găsisse niște bani pe stradă! Nu mulți, dar măcar acum putea să-și cumpere un pantof, cu promisiunea că îl va cumpăra și pe ălălat de îndată ce va mai găsi niște bani pe stradă... Dar, cum îi mai numără a opta oară în bucătărie, nici nu-l simți pe Pache cum intră ca hoțul! „La țanc! – se bucură el. Tocmai mă întrebam din ce plătim chiria! Dă-i tu încoace, că ți-i dau eu înapoi îndată ce găsesc de lucru!” Îi înhăță și o și zbughi ca iepurașul descărcat de obligații! Chiar nu avea de gând să-i plătească chiria proprietarului: își strica stilul! Va începe deci cu o votcă mare! Dar, ghinion: proprietarul îl aștepta, ca un făcut, la ușă, cu laba întinsă (deschisă bine). Cealaltă avea formă de pumn! „Măi Pache, ce bine ca-i ieșit de bună voie și nu trebuie adică să mai descui ușa! Am venit după bani: uite, și ăștia-s buni!” Și-i înhăță pe cei din mâna lui Pache, încă nenumărați de el, da' numărați (de opt ori!) de nevastă-sa Eva. Pache se ofensă: „Păi ce, bre, azi e zi dă plată?! Ziua de plată-i abia mâine!” Proprietarul îl liniști: „Păi, pe ăia îi iau mâine. ăștia îi iau numai împrumut, ca să plătesc impozitul pe apartament. Că dacă mai întârziu o zi, plătesc majorat. Acu', dacă mă împrumuți azi, te mai păsuiesc o zi cu datoria ailaltă...” Și proprietarul porni țanțoș – nu mințea – către casierie. Acolo, coadă. Care mai de care voia să plătească mai puțin, deci mai prompt. Proprietarul se apucă deci să citească un ziar până să-i vină rândul. Rândul – lung al naibii! „Cum vine adică <<statul se împrumută de pe piața internă>>? Și statul se împrumută?” Vecinul de lângă el, care citise ziarul de ieri și tot aia citise, îl lămurii: „Păi, bă boule, de unde vrei să-ți mai dea statul pensie dacă tu nu mai muncești, fii-ta șomaj, fii-ta face trotuarul și nu plătește taxe?! Păi statul atunci se mai împrumută și el, săracul, de pe piață.” „Cum adică, bre, de pe piață?” „Păi, vezi că ești prost? Nu vezi c-a crescut prețul la zarzavat? El e tot atâta în lei și-n gramaj, da' trebuie săracii să dea la stat, să-l împrumute!” Un domn vizibil informat se întoarse supărat spre ei. Citea o gazetă literară veche. ăștea și când sunt vechi sunt destul de noi. Omul îi lămurii: „la nu mai dezinformați poporul cu televizorul! Nu statul se împrumută, FMI a venit să se împrumute de la noi! Spune c-o să ne dea banii înapoi când or mai găsi niscai bani pierduți!” Proprietarul tot nu se lăsă: „Și tranșa? Și banii ăia pe care ni-i împumută cică pentru pensii?” „Păi ce, e azi termenul? Azi doar se împrumută și ei săracii gratis de la noi, ca să aibă de unde ne împrumuta pe urmă pe dobândă...”

Victor Cilincă

DE VIAȚĂ

Lara Croft nu suge burta

Elena Parapiru

Drame, kilograme și haine mici

Ah, nu doresc niciunei femei să se îngrașe. Să vadă cu ochisorii ei – pătrățiți de șoc – cum acul de la cântarul mecanic nu vrea să pună frână la greutatea sexy, de fustă mini și burtă întinsă ca foaia de plăcintă. Pentru că, la naiba, dar trebuie să recunoaștem – lipsite de burtă sunt doar obsedatele alea de manechine, restul toate sugem stomacul de

parcă am lua premii la ținutul răsufării. „Ai văzut ce talie are aia?”, ne dăm coate în timp ce vreo colegă amețită de foame mai are puțin și se sufocă în propriul dioxid de carbon – doar a citit fata că dacă sugi burta îți antrenezi mușchii abdominali! De parcă Angelina Jolie era proastă să stea un an de zile la fitness pentru rolul Larei Croft, în loc să își țină respirația ca noi, expertele.

Cântarul da, eu - poate nu!

La două zile după Crăciun puteam să respir ușurată: exterminasem toate dulciurile de pe o rază care cuprindea Mazepa-Billa-Real și eram la fel de copleșită de situație ca gândacul care se opintește să se răstoarne pe picioare și nu poate. Un semnal delicat l-au dat vreo patru perechi de blugi. Nu veneau. Am zis că sigur am reținut apă în țesuturi, este și normal, sunt femeie, toate suferim de prostia asta de retenție, las' că beau un ceai verde și trece. M-am opinit într-o fustă pe care nu o port decât dacă toate lucrurile care îmi vin sunt la spălat și am purces la drum. Acasă la ai mei, pe cântarul care zicea 67, eu ziceam imposibil. Trăgeam un picior mai în lateral, mă bălângăneam în față, sugeam burta, mă țineam de nas, mmm, pierdeam un kil. Dacă stăteam normal, creștea la 68.

Cheia succesului: search pe net

Nu știți cum m-am aruncat în documentare! Nici pentru cele mai reușite anchete ale mele nu am citit atâta. Internetul a fost sfârtecat, iar eu am eliminat zeci de regimuri aberante, dieta francezului care zice cu indicele glicemic și te pune să mănânci fără fructe, postul cu apă de 10 zile (m-am prins că nu poți să și muncești, și să te și târăști, în timp ce corpul nu slăbește pentru că face rezerve de grăsime), dieta Atkins nici nu am băgat-o în seamă, am învățat că proteinele sunt bune și că nu pot, oricât aș vrea, să alerg trei zile pe săptămână. M-a pufnit râsul când am citit că „nu puteți să slăbiți într-o lună X kile, pe care le-ați pus într-un an”. Pardon: dar 13 kile care s-au pus în 3-4 zile de mâncat continuu, cu alea ce fac? Le dau jos într-un an sau mă simt și le elimin naibii, pe ele și tot excesul alimentar?

Iubesc hăinuțele mai mult decât urăsc grăsimea

Încă nu îmi vin toate hăinuțele mele frumoase. Adică nu îmi vin cum aș vrea eu, dar mă pot strecura în ele. Slăbit-am opt kile în 20 de zile de mâncat supe hipocalorice, tone de fructe și legume maestre în calorii negative. Înfometarea nu a existat, pentru că m-am îndrăgostit de proteine și de idealul de a nu mă traumatiza. Au dispărut dulciurile de orice fel, grăsimile, făinoasele și cartofii, dar sunt full de omega 3 din semințe de in și de calciu din lactate degresate. Dacă e simplu? Depinde. Și voi aveți dulăpiorul plin de haine frumoase pe care nu le-ați purtat niciodată?

„Ea nu are dulapul plin de haine frumoase pe care să nu le fi purtat niciodată...”

Cu lingurița sau cu polonicul

Prof. dr. ing.
Viorica Maria Macovei

Mult hulita și mult dorita carne de porc

Dintre toate tipurile de carne, carnea de porc prezintă cea mai mare pondere în consumul uman. Dar atunci când vin sărbătorile de iarnă, de la Crăciun și până la postul Paștelui, consumul de carne de porc pentru tot românul crește până la cote îngrijorătoare.

Un consum moderat de carne și în particular de carne de porc furnizează organismului numeroși nutrienți esențiali, cu condiția ca ea să fie aleasă cu grijă și în special să aibă un conținut cât mai redus de grăsime.

Prin carne se înțelege musculatura striată cu toate țesuturile cu care vine în legătură, adică împreună cu țesuturile conjunctive: lax, fibros, cartilajinos, adipos, osos, precum și nervi, vase de sânge, ganglioni limfatici. Proporțiile diferitelor țesuturi din carne depind de specie, rasă, vârstă, sex, stare de îngrijire și regiunea carcăsei.

Conținutul de proteine și grăsimi variază de asemenea foarte mult funcție de acești parametri. De exemplu, pentru carnea de porc situația este următoarea:

	Țesut muscular	Carne de porcine pt. bacon	Carne de porcine pt. carne	Carne de porcine pt. grăsime	Țesut gras
Proteine %	20,4	17,0	14,3	11,7	-
Grăsimi %	3,5	27,8	33,3	49,3	91,0

Nutrienții esențiali din carnea de porc

Nutrienții esențiali din carnea de porc sunt proteinele, vitaminele și mineralele.

Proteinele

Proteinele din carne conțin toți cei nouă aminoacizi esențiali ce trebuie furnizați prin dietă, deoarece organismul uman nu-i poate sintetiza. Proteinele sunt digerabile în aminoacizi, din care apoi se sintetizează alte proteine necesare pentru:

- reconstruirea și repararea structurilor organismului, precum mușchi, oase, ligamente, tendoane, piele, păr și organe;
- menținerea fluidelor, electroliților și a echilibrului acido-bazic în organism;
- reglarea funcționării hormonilor, enzimelor și transportului substanțelor în întreg organismul;
- apărarea organismului împotriva bolilor prin menținerea unui sistem imunitar puternic.

Necesarul de proteine se poate calcula cu o formulă simplă:

Necesar proteine = Greutatea corporală x 0,8

De exemplu, pentru o femeie de 60 kg necesarul zilnic este de 60 x 0,8 = 48 g proteine. La aceasta se adaugă 15-25 g pentru activități fizice intense.

Dar acest necesar zilnic de proteine nu trebuie asigurat numai din carne ci și din alte alimente precum: fasole, mazăre, linte, soia, ouă, fructe nucifere. Chiar și în cazul cărnii, nutriționiștii recomandă un consum de carne cât mai variat: porc, vită, oaie, pasăre, pește, preparată culinar în diverse moduri, mai puțin sub formă de prepartate de carne (salamuri, pate, etc.) care întotdeauna au un conținut ridicat de grăsime, sare și aditivi.

Se recomandă în general un serving de 75 g carne slabă pe zi, de 3-4 ori pe săptămână. Asociația Britanică a Dieteticienilor consideră acceptabil chiar un consum de 90 g de carne roșie slabă zilnic.

Vitaminele

Carnea de porc este o sursă bună de vitamine din grupul B. În

țesutul muscular se găsesc:

Tiamină (vitamina B1) – 0,84 mg/100 g. Tiamina joacă un rol important în digestie și producerea de energie, construirea și menținerea sănătății țesutului muscular și a nervilor și susține un apetit normal. Carnea de porc este cea mai bună sursă de tiamină din dietă.

Riboflavină (vitamina B2) – 0,2 mg/100 g. Riboflavina ajută la construirea și repararea țesutului muscular în metabolismul energetic și susține sănătatea ochilor și a pielii.

Niacină (vitamina B3) – 3,9 mg/100 g. Niacina joacă un rol important în metabolismul energetic și menține sănătatea pielii, nervilor și a sistemului digestiv.

Piridoxină (vitamina B6) – 0,5 mg/100 g. Piridoxina este esențială pentru metabolismul proteic, producerea de energie și funcționarea normală a creierului.

Vitamina B12 – 0,0011 mg/100 g. Se găsește numai în alimentele de origine animală și ajută la formarea globulelor roșii, asigură sănătatea funcționării celulelor și a nervilor.

Substanțele minerale

Cele mai importante minerale din carnea de porc sunt zincul, care se găsește în cantitatea de 2,07 mg/100 g și fierul – 1,94 mg/100 g.

Țesutul muscular reprezintă componenta cea mai prețioasă din punct de vedere cantitativ și nutrițional. Grăsimea din țesutul muscular este grăsime de marmorare, care poate fi îndepărtată de pe mușchi și grăsimi de perselare, care se află între fasciculele de fibre ale aceluiași mușchi și care nu se poate îndepărta.

Bineînțeles că din punct de vedere culinar cea mai bună carne este țesutul muscular perselat, dar așa cum am arătat mai sus, carnea de porc este sănătoasă dacă are un conținut cât mai redus de grăsime și dacă este consumată cu moderație.

Zincul – este esențial pentru creștere. El este implicat în construirea materialului genetic și a proteinelor, dezvoltarea celulelor, luptă împotriva infecțiilor și păstrează sănătatea oaselor. O deficiență de zinc în timpul copilăriei conduce la întârzierea creșterii.

Fierul – este un nutrient esențial cu rol critic în producerea energiei. El este un component necesar pentru globulele roșii care transportă oxigenul de la plămâni la țesuturi. El joacă de asemenea un rol esențial în abilitatea organismului de a lupta cu infecțiile.

Deficiența de fier conduce la pierderea energiei, diminuarea concentrării, oboseală, scăderea imunității, durere de cap și iritabilitate.

Să nu uităm însă riscurile consumului exagerat de carne:

- Cancer de intestine
- Boala Alzheimer – remarcată mai mult la bărbați, deoarece aceștia mănâncă mai multă carne decât femeile
- Osteoporoză
- Artrită
- Boli cardiovasculare – datorită conținutului ridicat în colesterol (68 mg/100 g mușchi de porc)

- Cancer de sân – un consum mai mare de 100 g carne roșie pe zi poate dubla riscul dezvoltării cancerului de sân pentru femei.

REȚETE DE WEEKEND

Pilaf de orez cu ardei și boabe de porumb

Ingrediente necesare: 4 1/2 căni ciorbă de legume sau supă din conservă, 3/4 cană vin alb sec, 250g orez, o ceapă mică tocată, un cățel de usturoi tocat, 1 1/2 lingură ulei de măsline, 3/4 cană ardei gras tăiat mărunt, 4 măsline tăiate în felii subțiri, 1 1/4 cană boabe porumb proaspete, congelate sau din conservă, o lingură busuioc proaspăt sau 1/2 lingură busuioc uscat, sare de mare și piper după gust.

Se pun într-o cratiță ciorba și vinul și se pun pe foc. Se pune uleiul într-o tigaie și se adaugă orezul, ceapa și usturoiul și se lasă 2 minute pe foc sau până când orezul devine maroniu și ceapa este moale. Se pune în tigaie o cană de ciorbă din cratiță și se lasă pe foc amestecând continuu, până scade lichidul. Se mai adaugă o cană de ciorbă și se repetă procedeul. Se continuă până când se termină ciorba, iar orezul este moale. Se adaugă ardeiul gras, măslinele, porumbul, busuiocul și se amestecă până când se obține o compoziție omogenă. Se gustă și se mai adaugă, dacă este necesar, sare de mare și piper. Este o garnitură perfectă pentru o friptură de porc la tavă.

Țelină cu piure de legume

Ingrediente și cantități: o țelină rasă fin; 2 linguri suc proaspăt de lămâie; 1 măr tăiat în felii mici; hrean.

Sosul: 12 prune fără sâmburi, înmuiate în apă; un cățel de usturoi tocat; un praf de scorțișoară; un praf de cuișoare; 2 linguri ulei; 1/2 ceapă tocată foarte fin.

Mod de preparare: Într-un castron se combină țelina cu mărunț și sucul de lămâie. Apoi se porționează și se decorează cu hrean ras pe răzătoarea mică. Într-un alt vas, cu mixerul, se pregătește un piure din prune, usturoi, scorțișoară și cuișoare. Se amestecă piureul cu ceapa tocată și se toarnă, în mod egal, peste salata de țelină.

Despre educație și nu prea

Competențe fără caractere

114 modificări

În lumea modernă, civilizată, confruntările între candidații prezidențiali, la alții și la noi, sunt adevărate turnire, dar nesângeroase, armele albe și de foc fiind cu desăvârșire interzise. Excepțiile, regretabile, nu anulează frumusețea și importanța acestor evenimente în largirea orizontului politic al electoratului. Cea mai eficace armă, singura admisă, limba, trage foc cu foc sau automat, cuvinte care pătrund până în cele mai intime zone ale candidaților, partidelor, guvernelor etc. După fiecare campanie, cetățeanul este tot mai deștept, mai luminat.

Bunăoară, în faza finală a turului din 2009, unul din cavaleri ne-a adus la cunoștință că din 1990, Legea învățământului a fost modificată de... 114 ori! Nu știam. (Să mai spună cineva că parlamentele și guvernele n-au lucrat). Cu ce scop? Pentru a ne alinia la evoluțiile lumii moderne occidentale aducând și acest compartiment al societății românești la standardele europene!

Între caracter și decizie

Se pare că am reușit să satisfacem exigențele, acumulările permițându-ne să vorbim acum de *competențe*. Când termină liceul elevii trebuie să plece încărcăți de competențe, pe care și le-au însușit din treaptă-n treaptă, încă de la grădiniță.

A fost o muncă titanică de a trece de la educația de tip *character forming* (formarea caracterului), clasică, desuetă, la cea de tip *decision making* (elaborarea, construirea unei decizii).

Dar ce este educația de tip *character forming*? "Educația caracterului este cea care se făcea în trecut în școală și în societate. Uneori era greoaie și totdeauna predispusă la abuzuri, dar se pare că era benefică culturii noastre pe o lungă perioadă de timp. A fost criticată ca fiind îndochinată,

dar în anumite aspecte cruciale făcea posibilă o mai reală libertate de alegere decât avem astăzi. S-a renunțat la ea ca fiind naivă, dar noile dovezi sugerează că este mult mai sofisticată psihologic decât metodele care au înlocuit-o". (William Kilpatrick - *Why Jonny can't tell right from wrong*, Simon & Schuster, New York 1993) Educația de tip *character forming* presupune ca elevul, odată cu învățarea cititului și scrisului, cu însușirea cunoștințelor de cultură generală (limbă și literatură maternă, istorie, geografie, matematică, fizică, chimie, științe naturale, limbi și literaturi străine, educație estetică, sportivă etc.), să învețe și auto-disciplina, respectul pentru ceilalți și pentru adevăr, angajamentul de a învăța, modestia, deprinderea de a fi curajos și drept, altruismul, spiritul de sacrificiu etc., adică tot ceea ce ține de domeniul virtuților, orientându-se după modele de virtute pe care le oferă istoria societății omenești. Elevul își însușește o scară de valori generală umană și forma ei concretă în care se regăsește în existența neamului din care face parte. Foarte importante pentru reușita formării caracterului elevului sunt, fără îndoială, promovarea și cultivarea unui mediu moral pozitiv și sănătos în școală.

Și ce este educația de tip *decision making*? Acest tip de educație își propune să-l facă pe elev să gândească mai independent și critic asupra valorilor. Promotorii susțin că elevul va fi mult mai angajat față de valorile pe care le descoperă el însuși decât față de cele care i-au fost predate de adulți. Cum viața este un șir de situații în care trebuie luate decizii, acestea vor fi, deci, cu atât mai bune și mai corecte cu cât ele sunt rezultatul unei decizii personale, pe baza unor valori descoperite de elev însuși, ca urmare a unei gândiri cât mai independente și critice față de valorile pe care au încercat sau încearcă să i le predea adulții. În faza preșcolară, acest gen de educație se

aplică uneori (de către anumite "școli moderne") prin lăsarea copiilor să se manifeste liber. Educatoarele au grijă ca aceștia să nu-și scoată ochii și să le descopere talentele, abilitățile etc. Paralel, sunt familiarizați cu literele și pe alocuri chiar și cu alfabetul sexual de care va fi nevoie în faza școlară a educației. În SUA, unde s-a inventat și aplicat (și se aplică în continuare) acest tip de educație (am văzut și noi în România filme americane care fac propagandă vrând să demonstreze că această educație este benefică și dă roade), rezultatele sunt total diferite de așteptări.

Concluzii nefericite ca și rezultatele

Redau simplificat concluziile așa cum sunt prezentate de William Kilpatrick.

- Orele de clasă s-au transformat în discuții libere sterile fără să se ajungă niciodată la vreo concluzie.

- Profesorii s-au transformat în moderatori de talk show-uri în care temele recomandate spre dezbateri erau valoarea schimbului de soții, a canibalismului și a învățării copiilor cum să se masturbeze. La acestea se adăugau programe lipsite de judecată privind drogurile, în care importantă era ideea că a le lua este o alegere personală.

- Pentru elevi aceasta a însemnat o confuzie totală privind valorile morale, învățând să pună sub semnul întrebării valori pe care nu prea și le-au însușit, debarasându-se de valorile cu care au fost educați acasă și trăgând astfel concluzia că problema binelui și răului este totdeauna pur și simplu subiectivă.

- Această situație le-a oferit părinților o bază teoretică de a pune la îndoială importanța sau necesitatea de a oferi un exemplu bun tinerilor.

- Pentru școlile confesionale aceasta a însemnat adoptarea unor programe în totală discordanță cu

valorile tradiționale și a unei oarecare inabilități în a discerne ce este util pentru propriile interese - aspect ilustrat prin cazul prăbușirii unui dezvoltat sistem școlar catolic, după ce a invitat în sânul său teoreticieni ai mișcării *decision making*.

- Dezvoltarea programelor de educație morală a fost lăsată pe seama acestor teoreticieni care și-au exprimat în repetate rânduri disprețul față de concepte ca virtute, caracter, exemplu bun. Teoreticienii au eliminat cultura trecutului și istoria ca fiind irelevante în căutarea valorilor.

- Educația *decision making* a implicat elaborarea de programe care, pretinzând că nu îndochinează, tocmai asta făceau.

- A creat o generație de analfabeți morali: elevi care-și cunosc propriile senzații, dar nu-și cunosc propria cultură.

- A dus la crearea unor ore de educație sexuală în care, pe de o parte, elevii sunt încurajați să exploreze orice opțiune posibilă și, pe de altă parte, „sexul sigur” este o doctrină de fier care nu poate fi pusă în discuție.

- Corpul didactic s-a implicat în manevre înșelătoare pentru a-i ține pe părinți în întuneric cu privire la conținutul noilor programe.

- A facilitat producția de cetățeni incapabili de a distinge între argumente morale înțelepte și simple raționamente.

- A facilitat crearea unui sistem educațional cu o politică de facto de a ține departe de copii cel mai mare stimulent pentru un comportament moral - și anume, convingerea că viața are sens - o politică ce face tot posibilul pentru a-i împiedica să învețe cele mai mărețe țeluri sau fapte de istorie care dau sens existenței, deposedându-i astfel pe copii și de contextul moral, și de energia morală.

(Va urma)

Nicușor Gliga

Despre noi Un prieten

Un simplu prieten, când vine în vizită, se comportă ca un invitat. Un prieten adevărat îți deschide frigiderul și se servește.

Un simplu prieten nu te-a văzut niciodată plângând. Un prieten adevărat are umerii umezi de la lacrimile tale.

Un simplu prieten nu știe prenumele părinților tăi. Un prieten adevărat are numărul de telefon al părinților tăi în agenda telefonică.

Un simplu prieten aduce la ziua ta o sticlă de băutură. Un prieten adevărat sosește mai devreme ca să te ajute la pregătiri și rămâne mai târziu ca să te ajute să faci curat.

Un simplu prieten nu agreează când îl suni în preajma orei lui de culcare. Un prieten adevărat te întreabă de ce ți-a luat atât de mult până l-ai sunat.

Un simplu prieten consideră că prietenia voastră a luat sfârșit când apare prima ceartă între voi. Un prieten adevărat te sună imediat după ceartă.

Un simplu prieten se așteaptă să fii mereu la dispoziția lui. Un prieten adevărat este mereu în preajma ta.

Un simplu prieten citește acest mesaj și îl uită. Un prieten adevărat îl dă mai departe și ți-l trimite în primul rând ție înapoi.

Primit prin bunăvoința
Armandei Filipine

Frontieră între civilizația apuseană și civilizația ortodoxă

Machiavelli și Neagoe

Basarab (II)

În prima parte a acestui material arătam că în anul 1513 vedea lumina zilei „Principele” lui Nicolo Machiavelli, lucrare politică devenită în timp un adevărat manifest al „pragmatismului politic” și una din expresiile de bază ale gândirii politice moderne. Între 1516-1521, vede lumina zilei o lucrare cu o viziune absolut opusă celei a lui Machiavelli: „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie”. Ambele lucrări apar în aceeași perioadă istorică și subiectele discutate sunt aproximativ aceleași: relațiile monarhului cu supușii săi, diplomația, etica, războiul. Dar ce diferență uriașă este între ele!

Domnitorul ortodox - erou cu înalte calități morale

Un capitol separat prezintă relația dintre domnitor și boieri. Neagoe Basarab, vorbind metaforic, prezintă boierii drept o grădină, iar voievodul – gardul care apără grădina de primejdii: „Că eu, feții mei, am o grădină, cu darul și cu ajutorul lui Dumnezeu între multele mele ostenințe și nevoințe, o am făcut și o am crescut frumos și bine. Grădina aceea și creșterile cele frumoase dentr-însă suntu boierii miei cei mari și cinstiți. Și am îngrădit cu gard ca cu un zid de piatră și grădina mea o am apărut, ca nu cumva să îndrăznească cineva să între într-însă și să strice ceva den ostenelele mele”. De fapt, aici este vorba de sistemul politic al cărui garant este domnitorul, pentru că în mare parte, păstrarea suveranității țării românești este legată nemijlocit de puterea boierimii. Chiar și Machiavelli observă, în „Principele”, că un stat care are o nobilime puternică este ușor de cucerit dar greu de stăpănit. Acolo unde această pătură a fost slăbită în favoarea unui despot, cum ar fi exemplul Serbiei, sau nu a reușit să se cristalizeze, țările și-au pierdut independența transformându-se în pašalâcuri turcești. Atașamentul boierilor față de domnitor depinde de atașamentul domnitorului față de boier. De măsura în care aceste două componente ale puterii politice știau să se respecte și să se completeze reciproc depinde și soarta țării. Iată de ce Neagoe Basarab se adresează fiului său cu următoarele cuvinte: „Iar acum, fătul meu, eu te las să fii gard grădinii mele și să o păzești, cum am păzit și eu. Că dacă o vei păzi și vei fi gardul împrejurat de piatră, cum am fost și eu, de aici cum cugetă să-și verse sângele și să-și pue capetele pentru mine, așa-și vor vărsa sângele și-și vor pune capetele pentru tine – sau pentru fieștecare domn care va face și va păzi aceste învățături ale

mele – și niciodată nu vor da spatele vrăjmașilor voștri”.

Între cruzime și milostenie

Dacă la Machiavelli principele își menține autoritatea în fața supușilor prin cruzime, domnitorul își câștigă simpatia prin milostenie: „...slugile tale care-ți vor greși, nu le tăia pentru cuvintele oamenilor, nici îl bage în foc, ci-i iartă greșala, măcar de ți-ar fi greșit, și-l învață. Cândai doar s-ar întoarce, să fie ca alte slugi, care-ți vor sluji cu dreptate. Iar de nu să vor întoarce, ești volnic să-l tai, ca și pre pomu sterpu.. Însă iată ce te învațu: să nu fie adevseori păharul tău plinu de sânge de omu, că acel sânge, care vei tu să verși fără de milă, vei da seama de dânsul înaintea lui Dumnezeu”. O altă logică a lui Neagoe Basarab, care aparent răstoarnă ordinea socială a Evului Mediu, ar fi putut șoca în acea perioadă mentalitatea occidentalului machiavelic cu sânge albastru: „Și de va fi harnicu unul din cei săraci decât unul den feciorii de boieri sau decât o rudă de ale voastre, voi să nu dați acelora cinstea și boeria, în fățarnicie; ce să o dați aceluia mai sărac decât iaste vrednic și harnic și-și va păzi dregătoria cu cinste. Că mai bun îți iaste săracul cu cinste decât boiarul cu ocară”. Calitatea morală a persoanei este aceea la care atrage cea mai mare

atenție Neagoe Basarab, rezervând un întreg capitol modului în care domnitorul trebuie să se comporte la masă, fragment care este destul de interesant și util, dar pe care totuși îl vom trece cu vederea din motive de lipsă a spațiului.

Război sau pace?

La subiectul războaielor, la Machiavelli găsim un spirit războinic, dorință de cuceriri. În opoziție cu acesta, Neagoe Basarab se prezintă ca o fire diplomatică și pacifistă. În cazul unei amenințări cu invazia străină, acesta sfătuiește să se răscumpere de la păgâni pacea, iar în cazul în care aceștia vor dori totuși să vină cu războiul, domnitorul să nu îndrăznească să părăsească țara pentru că, mărturisește Neagoe Basarab: „...și eu însumi am fost pribeag, pentru-aceia vă spui că iaste trai și hrană cu nevoe pribegia, și ești de toți oamenii dosădit, încă și copiii cei mici, și de carii suntu mai răi. Pentru-aceia să nu faci așa. Că mai bună iaste moartea cu cinste, decât viața cu amar și cu ocară. Nu fireți ca pasărea ceia ce să cheamă cucu, care-și dă oaoală dă leocescu alte pasări și-i scot pui, ci fiți ca șoimul și vă păziți cuibul vostru”. În același timp, nu ne poate lăsa indiferenți îndemnul la luptă al domnitorului român, în cazul în care țara o cere: „...să-ți rădici gândul și mintea la cer, să-ți pogoare și să-

și fie Dumnezeu într-ajutor. Iar tu să mergi dreptu față la față spre vrăjmașii tăi, fără nici o frică; iar cărri vor fi ei mulți, nimic să nu te înfricoșezi, nici să te îndoești. Că omul viteazu și războinic nu se spare de oameni cei mulți; ci cum risipește un leu o cireadă de cerbi, și cum omoară un lup o turmă de oi cât de mare și cum rashiră un glonțu de tun multe cete de ostași, nu căci este el mic, ci căci vine cu mare rane și cumplire, pentru-aceia rashiră și răsipește multe cete de oameni, așa și omul viteaz și bărbat și hrăbor nu se înfricoșează de oameni mulți. Că omului viteaz toți oamenii îi sunt într-ajutor, iar omului fricos toți oamenii și suntu dușmani, și încă de ai săi iaste gonit și batjocorit și hulit”.

Ce reprezintă „Învățăturile”

Din câte vedem, gândurile lui Neagoe Basarab sunt pline de realism, izvorât din momentul istoric care dicta împrejurările de atunci și experiențele de viață ale domnitorului, dar în același timp păstrează spiritul eroic pierdut de Europa în epoca renașterii. Bineînțeles, „Învățăturile” nu reprezintă o viziune personală a lui Neagoe Basarab, ci un manifest ideologic al civilizației în sânul căreia acesta s-a născut, manifest ale cărui idei și principii s-au pierdut în urma procesului de formare și modernizare a statului român și victoria „Principelui” lui Niccolò Machiavelli. Generației de astăzi îi revine sarcina de a reinvia, de a scoate din cămara istoriei valorile autentice românești pe care civilizația occidentală cu o mare insistență încearcă să le arunce în lada de gunoi, înlocuindu-le cu un surrogat pe care elita modernă românească îl numește cu perversitate „cultura română”.

Nicușor Gliga

Speranța
între ruineViață
de două ori

Acest an a început cu lacrimi. Numărul morților urcă în fiecare zi în Haiti... 10.000, 20.000, 500.000, nimeni nu știe cu exactitate. Cu fiecare viață care se stinge se pierde un univers. Noi, cei rămași, avem un zâmbet mai puțin... O lacrimă în plus. O mare de lacrimi.

L'Aquila a cunoscut această dramă anul trecut. În localitatea San Gregorio, o mamă se juca cu fetița ei de doi ani în blocul cu patru etaje. Pământul a început să cadă. Într-un gest de supremă dragoste, mama a luat fetița în brațe și a

strâns-o la piept. Atât. Mai târziu, pompierii au găsit fetița vie sub o grămadă de moloz. Era în viață datorită corpului mamei care a protejat-o de blocurile de piatră. Mama i-a dat viață... De două ori.

Benone Corneliu Lupu

De ținut minte
Istoria
se repetă

„Bugetul trebuie echilibrat, tezaurul trebuie reprovizionat, datoria publică trebuie micșorată, aroganța funcționarilor publici trebuie moderată și controlată și ajutorul dat altor țări trebuie eliminat. Pentru ca Roma să nu dea faliment. Oamenii trebuie să învețe din nou să muncească în loc să trăiască pe spinarea statului.” (Cicero, anul 55 înainte de Hristos)

În concluzie, nu s-a modificat nimic de 2065 de ani.

(internet)

La Rădești

Dansatorul în roșu

≡ *A avut asupra sa, în avion, „muniție lichidă de Rădești”*

ROMAN FOILETON
POLIȚIST

Femeile au voie!
Capitolu'
cincizeș' patru:
Jogging

Părăsără gangul îmbrăcați în hainele luate de la cerșetori, care puteau mai puțin. Zaza se smiorcăi că trebuie să se despartă de hainele ei, dar n-ar fi putut intra să se ascundă undeva îmbrăcată în boarfele cu parfum de canalizare! Moș Colivă o scuti însă de stres – ea nu mai furase niciodată haine! – și făcu el rost de haine : erau puse la uscat pe un gard. Nici ăstea nu erau prea spălate, iar casa din spatele gardului șui avea țoale în ferestre și lipseau ușile, astfel încât fata se îmbracă cu scârbă atunci când ajunseră în parc. Măcar acum, priviți de la oarece distanță, puteau fi confundați cu specia umană, iar lui nu-i putea cel puțin buletinul de identitate, pe care se vede că-l ținuse, lângă un brici cam ruginit și jumătate de țigară, într-o pungă de plastic legată cu elastic. În altă pungă ținuse un telefon mobil cam lipicios – un model foarte vechi. De altfel, bătrânul îi făcu semn să tacă, topindu-se în desiş. Fata se temea că acum o lăsa baltă, într-un oraș care până de curând i se păruse prietenos, dar unde putea fi acum vânată din toate părțile! Bătrânul nu lipsi însă mult. „Nasol!” – îi scăpă lui Colivă. „Cum adică, nasol?” – se sperie ea. „Nasol mă cheamă pe mine!” – i-o retează însă el, acru. Ceva se schimbă în plan, dacă existase unul? Fără vorbă, el o împinse ușor în direcția ieșirii. „Măcar nu-mi taie beregata, pentru că beregata se taie cel mai ușor în parc!” – își spuse ea, încercând să se liniștească. O luă direct spre centru, fără să le pese că băteau la ochi: pantalonii ei erau scurți, lăsând să se vadă gambele învinețite de frig, iar bluza lui avea o gaură mare la umăr. Măcar avea două buzunare de popă în care să-și țină lucrurile! Intrară repede în hotelul „Panoramique” și urcară direct în liftul deschis. Receptionera începu să se mire, însă Colivă îi aruncă vesel: „A dracu' joggingul! Te murdărești ca porcu' pe străzile astea!” Și – paf! – ușile liftului se închiseră ca mormântul peste cadavru. „N-ai luat cheia”, observă ea cu o neașteptată satisfacție: se cheamă că era deșteaptă, nu? „În meseria mea, nu lași niciodată cheia la recepție!” spuse el, aplecându-se. Într-adevăr, sub covorașul din fața unei uși era o cheie. Era ușa „lor”! Ea se întreba încă ce meserie avea Colivă când se și trezi înăuntru. OaTure după-amiază

Cu nepoțel în Regatul Danemarcei, la Nordborg, botezat luna trecută, primarul de la Rădești, Ioan O. Porumb, a intrat în anul 2010 fericit. Nu i-a trebuit, ca să plece în Vest, la fiica sa Otilia, bilet de voie semnat de prefect. Și-a luat nevasta, pornind în doi, pe calea aerului, spre Copenhaga. Călătoria, începută în ziua când toată România gemea sub zăpezi. Scos din Rădești prin tehnici militare de parcă ar fi fost un șef de stat care trebuia să ajungă cu orice preț în București, la aeroport, pune în inferioritate troienele și un viscol ce limita vizibilitatea la câțiva metri. Ca re-întemeietor, în 2004, al comunei Rădești, trece, în fața naturii dezlănțuite, examenul de deasupra localității Bălăbănești, scăpând teafăr. Avea asupra sa, în bagaje, pentru botez, tuică de 60 de grade („muniție lichidă de Rădești”) și cârnăciori din carne de porc, unici. Plus șase cravate, din cele din care își pune la gât când se duce la congrese și mitinguri. Cu o aeronavă daneză de mici dimensiuni, drăguță, o „taie” spre vestul Europei. Telefonul mobil, mai tot timpul la urechea sa: l-a ținut în contact permanent cu Rădeștiul. Ba că la Cruceanu murise Emilia Crăciun și din cauza nămeților nu putea fi dusă la biserică, ba că accesul în comună era în totalitate blocat. Griji ca ale sale, mari, mai aveau doar piloții avionului.

Așteptați, la Copenhaga, de ginerele lor, Robin. Îmbrățișări

occidentale, și, în limba daneză, „Urcă în mașină, tată so-crucle, și dumneata, mamă soacră!”. Până la nepoțel, 400 de kilometri. Autostradă cum România nu va avea decât, doar, peste o mie de ani. Familia lui Robin, conglomerat de nații: tatăl său natural, american; una dintre bunice, nemțoaică; mama sa și soțul ei de azi, danezi; soția, doamna Otilia, româncă din județul Galați, garantată.

Numele de botez al copilului, Victor. Probabil, de la șirul de victorii repurtate de Ioan O. Porumb în confruntările electorale. Deviza sa: „Peste PSD, la Rădești, nu se poate trece!”. Ca să nu fie, mai târziu, marginalizat de către conaționali (după statistică, 90 la sută dintre danezi sunt protestanți), atât mama nou-născutului cât și bunicii săi de lângă Bâriad cad de acord să fie botezat după regulile de la protestanți. Când va împlini 14 ani, Victor va fi întrebat dacă vrea să confirme taina botezului din decembrie 2009. Pe de altă parte însă, ca să vedeți cum se pun problemele în Europa, Ioan O. Porumb este hotărât ca la cea dintâi venire a nepoțelului său în România, acesta să fie botezat, obligatoriu, la bi-

Primarul Ioan O. Porumb: „Va fi alai mare, la Rădești, când îl vom boteza pe Victor în legea noastră.. Nu-i exclus să aduc fanfara!”

serica din Rădești, prin întreita scufundare în apă sfințită de pârintele din parohie, Cezar Gagi. „Va fi cu alai mare!”, ne-a asigurat dumnealui.

Știm despre acest ales al poporului că niciun primar gălățean nu-l „ia” la coregrafie. La întâlnirea cu colegii de funcție, din Asociația Comunelor din România, de anul trecut, din august, de la Mamaia, Ioan O. Porumb, pus la cămașă de partid, roșie, a dansat, predominant, cu primărițe din județele Olt și Gorj, de le-a rupt, fără să mai țină cont de culoarea lor politică. Maestru în valsuri, în ultima vreme s-a băgat și la „Pinguin”.

Pruncul: conform aprecierii făcute de bunica sa din Regatul Danemarcei, când se va face mare va cuceri multe fete. Nu e blond-blond, ca danezii – „Se aseamănă, ne-a declarat Ioan O. Porumb, cu mine. E un pic brunețel”. La Nordborg, trecând „la butoane”, primarul din nordul județului Galați face în așa fel încât ceea ce în România se numește cumetrie să fie o petrece care să „aducă” a Rădești. Planul i-a reușit. În jurul meselor, 15 blonzi + 15 români. Robin, în mijlocul compatrioților săi; Otilia, în grupul vorbitoarelor limbii lui Mihai Eminescu. Țuica, scoasă la înaintare în stilul Porumb. A fost ca și cum danezii ar fi luat foc în gură. Dezlegându-li-se limbile, au lăudat toate căzile cu tescovină dintre Dunăre și

Carpați. Între țuică și primul fel de mâncare, discursuri de câteva minute fiecare. Ca bărbat, în Danemarca, nu te poți atinge de furculiță dacă, la momentul potrivit, n-ai vorbit, cu solemnitatea cerută de eveniment, în fața comesenilor. Venindu-i rândul să fie ascultat, Ioan O. Porumb s-a axat pe sublinierea dificultăților pe care a trebuit să le depășească pentru a putea ajunge la botez. În timp ce descria Cruceanu și Rădești, ca localități înzăpezite, la patru danezi le-au dat lacrimi-le...

Nu s-a dansat. Slab și la cântece: s-au interpretat, cu măsură, numai câteva, și acelea cu texte purtând iscălitura... socrului mare! Măncărurile românești, în centrul atenției. S-au evidențiat sarmalele. Neînțelegând ce li se pusese în farfurii, danezii au cerut explicații. Ce le-a comunicat doamna Otilia, în calitate de gazdă: 1. Le-a dat definiția sarmalei; 2. Le-a spus că acestea se mănâncă „cu gura”; 3. I-a informat că sarmalele își pierd din importanță dacă nu sunt mâncate cu mămliguță. Calde, ai fi putut jura că fuseseră fierte în oală de lut. Sărbătorești, naționale, învelite în foi de varză dulce. Pisc al artei culinare! Ca surpriză pentru invitați, cu substrat oriental, salată boeuf. Danezii habar n-aveau de așa ceva...

Text și foto:
Ion Trif Pleșa

Clopotnița din Rădești, construită după proiectul lui Ioan O. Porumb. I-a adăugat o piață, două poduri din beton armat, amenajarea centrului civic al comunei, un sediu de Poliție fără pereche în județul Galați...

23-27 martie – Andra

30 martie – 3 aprilie

Oamenii crizei

Oameni buni la toate

Galații la 1935

Tramvai în Piața Regală

Siguranță, decorații și multă carte...

Dacă astăzi nu știți cum arată șeful SRI de Galați e și pentru că acum nu mai știm să lăsăm în urmă, pentru curioșii care vor veni, chipurile de azi. O încercare a fostului prefect Mihai Capră de a limita frumoasa tradiție de altădată și de a edita un anuar gălățean s-a lovit de reticența istoricilor obișnuiți numai cu lucrări serioase, de raft de specialitate... Iată, la 1935, în „Albumul Galaților” se scriau măcar câteva rânduri despre șeful Siguranței gălățene, serviciu înlocuit un deceniu mai târziu, de comuniști, cu Securitatea statului. Avem și fotografia șefului Siguranței, Iordan Stănescu. Despre care se scrie puțin: „În serviciul Siguranței Statului timp de 25 ani. Decorat cu mai multe ordine române și streine.” Deci cu o experiență deosebită, putem presupune... Credem că fusese decorat pentru activitatea sa secretă, într-o perioadă de ascensiune a nazismului, altfel, la fel ca la alte personaje din Album, s-ar fi publicat și decorațiile... Multe personalități gălățene pașnice din acest album s-au dovedit însă eroi de tinerețe, decorați în Primul Război Mondial sau în

Războiul Balcanic din 1913... Ba chiar în 1907 când, se știe, vitejii soldați au cam tras în vitejii țărani...

Șeful gardienilor publici, invalid de război

Iată de pildă decorațiile primite de căpitanul Nicolae Iliescu, comandantul detașamentului de gardieni publici din Galați, despre

invalid de război, căpitanul primise „Steaua României”, „Coroana României”, „Virtutea Militară”, „Crucea de război engleză” etc.

Mai mulți oameni într-un singur farmacist!

Și farmacistul Gheorghe I. Radu era invalid de război și fusese bogat decorat cu: „Avântul Țării”, „Trecerea Dunării” (în 1913, în răz-

gradul de ofițer”. Dar și distincții de pace: „Medalia Serviciului” în 1906, „Răsplata Muncii pentru biserică clasa I” și „Meritul Industrial și comercial clasa I”. Născut la Războiul de Independență, în 1877, farmacistul, fiu de farmacist (Iosif Radu fusese „unul din primii magiștri în farmacie din Viena!”), nu avea nevoie de decorații ca să fie „cineva”: câștigase o bursă Vasile Adamachi și urmase Facultatea de Farmacie București. Iată însă că farmacistul „luptase” și în cuvinte: „a scris și condus” un ziar, „Steaua”, oficiosul liberalilor din Fălciu. Colaborase însă și la „Neamul Românesc” al lui Iorga, la modernul cotidian bucureștean „Universul”, al lui Stelian Popescu, la „Dimineața”, „Mișcarea”, iar la Galați scrisese la „Acțiunea” și „Vocea Galaților”. A colaborat, 20 de ani, la „Revista Farmaciei” și „Revista Veterinară”. „Conferențiar asiduu, a luat parte activă pentru luminarea maselor rurale.” Mai adăugăm și președinția comitetului școlar al Liceului „Vasile Alecsandri”, pe atunci mai mult decât o școală – un veritabil ateneu cultural. Mai era și prezidentul comitetului bisericii „Sf. Haralambie”. Și membru în consiliul de igienă al municipiului și județului. Mai mulți oameni într-unul singur!

Șeful Siguranței Galați, Iordan Stănescu

Învățătorul-poet Vasile Hondriță

care aflăm că se născuse în 1896 la Nămoloașa de Putna. Ajuns chiar

boiul din Bulgaria), „Crucea de Război”, „Coroana României” în

Farmacist de cultură

Personalitățile vremii erau veritabile figuri enciclopedice! Un alt farmacist gălățean, Aurel Scurtu, a editat timp de 12 ani „Almanahul Hygea”, era directorul prestigioasei „Gazeta Farmaciilor” și a publicat numeroase articole în reviste de specialitate, cum ar fi: „Arhiva pentru științele farmaceutice – organ de cultură și informație pentru străinătate”. Excelent organizator, a fost președintele Ligii Culturale, implicată în mari proiecte. A înzestrat biblioteca cu peste 6.000 de volume și a organizat numeroase conferințe. A participat la realizarea legislației cu privire la farmacie. Așchia nu sare departe de trunchi: era membru corespondent al Federației Internaționale Farmaceutice de la Haga, avea „strânse relațiuni” cu personalități științifice din Occident. Colabora la publicații științifice din Franța, Germania, Anglia sau Austria...

Poet și învățător...

Să căutăm în Album o personalitate a vremii care a făcut mai puține. Desigur, pentru că era încă tânăr: avea 33 de ani. Dar nici institutul (învățător de oraș) Vasile Hondriță nu făcea doar un singur lucru: era și revizor școlar. Ba mai și scria poezii prin reviste. Scosese chiar și un volumaș de versuri, chiar în anul cu pricina: „Săbii și Epave”, bine primit de critică (locală, probabil, căci se dau citate laudative, fără să se indice și autorul cronicii/cronicilor...) Iată un citat: autorul este „reținut ca o licoare de adâncă putere îndelung distilată”. Absolvisse Școala Normală în 1923 și a rămas să predea la Galați, după un periplu prin țară, presărat cu poezii publicate în acele orașe. Iată măcar un catren din poezia publicată în album: „Răsăritul își desfoaie iea./ Îmbunat Ion de rodul greu./ Face-o cruce și sărută glia/ Cum ar săruta pe Dumnezeu.” Cam ca în romanul lui Rebreanu, „Ion”, publicat în 1920...

Mereu

Într-aici și într-acolo

Sunt acele sunete din viața oricărui om care îți transmit fiori. Uneori sunt pozitive, iar alteori negative din cauza momentului în care sunt auzite. Eu una urăsc sunetul scos de roțile valizei pe asfalt, urăsc sunetul ușilor automate de la aeroport și zumzetul din interior, ca să nu mai zic de vocea femeii care anunță plecarea sau venirea unui avion. De ce? E simplu. Cu familia împărțită în câteva colțuri ale lumii, este imposibil să nu trebuiască să fac măcar două călătorii pe an la aeroport și să-mi privesc rudele cum împachetează bagaje și le trag după ele. Mai urăsc imaginea mea stând singură între două destinații în fața porții de îmbarcare. Mereu lași pe cineva în urmă, mereu sufletul tău e împărțit în bucăți și nu reușești niciodată să le pui la loc. Cu timpul te obișnuiești cu situația măcar mental, pentru că... viața merge mai departe. Iei cel mai bun lipici și-ți prinzi bucățile la loc, rămânând mereu urma lipiturii între ele. Cu aceea nu ne putem obișnui. Rămâne adânc înfiptă în suflet. În mod paradoxal, aceleași sunete le iubesc cu aceeași intensitate cu care le urăsc atunci când cei plecați departe se întorc acasă. Chiar dacă numai pentru o scurtă vacanță. Atunci nu dorm de nerăbdare să vină ziua întâlnirii, iubesc aeroportul și tot ceea ce ține de el.

Valiza mea iubită

Iubesc valiza târâtă de cel reîntors acasă, ne îngrămădim să-i ușurăm greutatea și o punem voinicește în mașină. Când vine vremea plecării însă, devine ca o piață rea de care nimeni nu vrea să se atingă și pe care toată lumea o detestă. Aștia suntem în epoca tehnologiei. Niște călători răătăciți, fără un loc al lor, rupti între acasă și acolo. Drama crește atunci când nu mai știm cui să-i acordăm titlatura de „acasă”. Să denumim acel loc în care ne câștigăm o existență decentă, în care facem studii superioare pentru că în țara noastră nu există specializarea pe care o facem cu succes în țara lor, sau să denumim locul în care ne-am născut și ne-a rămas familia? Să nu care cumva să creadă cineva că urăm tehnologia. Nu, o iubim și o urăm în același timp, așa cum iubim și urăm sunetele, pentru că ne aduc și bucurii, și suferință. Datorită lor putem fi aproape așa cum tot din cauza lor stăm departe unii de alții. Însă, din păcate, nu reușim să înghesim prea bine în sufletele noastre acest 2 în 1 pentru a ne simți împăcați. Noi doar plutim într-o stare latentă, uneori într-aici, uneori într-acolo așteptând programul „Prima casă” pentru suflete pierdute.

Andreea Țiboacă

Părereri

Libertatea de a fi

Suntem oamenii mileniului trei, trăim în secolul vitezei, ne mândrim cu însușiri demiurgice prin progresul tehnologiei, avem cărți despre societăți secrete, vorbim la TV despre orice, ne publicăm intimitățile pe net și ne iubim fără perdea. Cu pasiune și scânteie, cu devotament și inerție, respect și perseverență, cu miracole și celebrări. Ne mișcăm într-un sistem democratic, în care libertatea persoanei e proslăvită, uneori greșit înțeleasă, alteori prost aplicată. Ne învățăm să avem drepturi, dar noi ne concentrăm pe revindicări. Ne învățăm cum e corect, dar nu vedem exemple. Căutăm să nu ieșim din rând și preferăm calea de mijloc. Ne strecurăm printre legi și ne sustragem obligațiilor. Inventăm artificii de calcul și ne înmulțim averile. Ne temem să ne exprimăm păreri și fugim de ridicol. Pentru că ce zice lumea e grija prioritară.

Dar câți oare nu râdeau de Galilei? Și totuși: cine râde la urmă râde mai bine.

Libertate e atunci când contează mai mult ceea ce vezi, și nu la ce te uiți, când contează mai mult prilejul, și nu cadoul, mai mult esența, și nu ambalajul. Libertate e să-i spui primul că o iubești și să te bucuri uimirea ei. Sau roșeața din obraji. Libertate e să nu ieși sâmbătă seara în club când toată lumea merge. Pentru că ai hotărât că nu vrei s-arăți la 30 de ani ca de 40. Libertate e să păstrezi bluza preferată, chiar dacă de ceva vreme nu mai e la modă. Libertate e să le mărturisești băieților că vineri seara între o bere și iubi-

ta ta, o alegi pe a doua. Vor râde că ești sub papuc. Dar ei sunt cei care se trezesc sâmbătă de sâmbătă...cu perna în brațe. Libertate e să înveți la școala vieții și să nu irosești neuroni. Să înțelegi diferența dintre bine și rău. Dintre ce e important și restul. Libertate e să îți alegi Dumnezeu după simțire și să nu-ți judeci părinții pentru credința lor. Libertate e să-ți accepți sentimentele și kilogramele în plus. Să nu fugi de ele, să nu le înfunzi glasul; o ciocolată nu strică nimănui. Doar o ciocolată în fiecare zi strică! Să te bucuri de ele, să le arăți în cea mai autentică manifestare a lor. Și să-i vezi doar pe cei care înseamnă ceva. Ceilalți contează doar cât gălăgia găștelor pe lac. Trăiește-ți libertatea la cel mai înalt rang, fără pretenții de aprobare a celor din jur. Atâta timp cât nu deranjezi, ești liber. În spațiul tău propriu, vei fi veșnic așa.

Se schimbă dictatorii și regimuri, vremuri și oameni. Și nimeni nu dă inimi cu garanție. Și nici pastila-minune 90-60-90 nu s-a inventat încă. Și atunci de ce să nu ne strigăm iubirea

și durerile, de ce să ne temem de cântare, de bărbați puternici sau femei mai deștepte? De ce să ne ascundem dezgustul și revolta, de ce să confecționăm măști și să le vindem copiilor?... Sau de ce să nu citim o poveste în loc de email, de ce să nu facem o vizită în loc de telefon, de ce să nu cumpărăm cel mai scump ceas în loc de cea mai strălucitoare chinezărie, de ce să nu ne privim părinții la micul dejun, și nu televizorul, de ce să nu ieșim la cină în loc de cinema? Și acum mă opresc, înainte de a lăsa impresia că am ajuns la o concluzie. Nici vorbă, doar am obosit să gândesc.

Irina Țurnea

Tineretul și...

Confesiunea Blugilor Rupti (II)

Măine mă duc și eu să-mi cumpăr costum. Dar o să-mi iau și o pereche în plus de blugi, pentru orice eventualitate. Vreau să-mi păstrez o infimă opțiune. Mă duc să mă infiltriez în grupul tinerilor lideri la costum, să le amintesc că nu vorbesc generației, că nu vorbesc nici unor părți reprezentative, ci vorbesc doar unor părți. Unor părți ce visează la acei tineri răzleți care negau că ar ști latină și de aceea nu spuneau nimănui *divide et impera* și nici chiar *veni, vidi, vici*.

Indiferent de modă, material sau sensuri, mă confesez vouă. Nu vreau să-i cred pe sociologii care clasifică ideea de generație activă ca unul din cele mai utopice concepte din istoria umanității. Nu vreau să-i cred nici pe cei care vorbesc în numele generației. Aș prefera să ne știm pozitiv

complici, să nu fie nevoie să ne adunăm la congrese, în rețele, să ne votăm, să ne propunem rezoluții și obiective globale, să ne alegem semne distinctive precum blugii noi sau vechi. Să fim tineri, să rămânem tineri și să gândim, să acționăm sau dacă n-avem timp doar să reacționăm pentru ca toți cei din jurul nostru să rămână tineri, cu tot cu aer, pământ și ce elemente esențiale vă mențin pe voi adevărați pentru voi înșivă.

Azi mi-am cusut blugii. I-am tras pe mine, am mai adăugat un sacou. Și culmea, n-am plecat în club. Doar am stat și m-am gândit ce comuniune incredibilă de forțe și mentalități am îmbrăcat. Măine mă înscriu la școala pentru dialog între generații.

Tiberiu Iacom

Itinerarii duhovnicești

Biserica Nașterii Domnului din Betleem (II)

istorie și sfințenie

Betleem (în ebraică se tâlmăcește Casa Pâinii) nu a fost întotdeauna un loc atât de căutat de pelerini. Actuala Biserică a Nașterii Domnului a devenit loc de pelerinaj după cel de-al IV-lea veac, după ce Sfinții Împărați Constantin și mama sa Elena au luat hotărârea - după Edictul de la Milan din 313 - să meargă la locurile Sfinte și să scoată la iveală mărturiile despre Nașterea, propovăduirea, patimile, răstignirea, Învierea și Înălțarea la Cer a Fiul lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel care a adus lumii o nouă eră, o viață nouă. Cei doi Sfinți Împărați, socotiți de Biserica noastră „Întocmai cu Apostolii”, pe la 326 au ridicat deasupra peșterii din Betleem un Sfânt Altar, unde astăzi slujesc ortodocșii greci și care, scriam în numărul trecut al suplimentului „VL”, constituie punctul central de pelerinaj și pentru noi creștinii ortodocși.

Mozaic din veacul IV

Biserica Nașterii din Betleem este cel mai vechi sfânt locaș din Țara Sfântă, loc plin de sfințenie și istorie. În veacul al VI-lea, Împăratul Justinian cel Mare (527-565) a rezidat această biserică pe la anul 530. A

păstrat însă frumoasele mozaicuri din veacul IV, din timpul Sfântului Împărat Constantin cel Mare și ele se văd și astăzi. Actuala Biserică se sprijină pe 44 de coloane; sunt patru rânduri de coloane (în stil corintic) a câte unsprezece stâlpi, pe unele coloane se mai păstrează și astăzi reprezentări iconografice cu Maica Domnului și Sfinții Apostoli. Acest sfânt locaș a suportat prin veacuri transformări și restaurări. Zidirea de astăzi este în mare parte cea din vremea Împăratului Justinian. Naosul este împărțit în cinci nave longitudinale și se intră în Biserica Nașterii din Betleem prin „ușa pocăinței”. Actuala ușă este mult mai mică față de cea din vremea împăratului Justinian (ea se observă fără mare efort) care a fost micșorată dintr-o necesitate și din instinct de apărare, fiindcă deseale năvăliri ale soldaților arabi ar fi supus sfântul locaș la mari distrugerii, cunoscută fiind predilecția islamicilor de a intra în bisericile creștine călare pe cai.

„Ușa pocăinței”

În timp, Sfinții Părinți au numit ușa Bisericii Nașterii Pruncului din

Betleem „ușa pocăinței”. Pentru a păși într-un asemenea loc e nevoie nu numai să te înclini ca să poți intra, dar e nevoie și de smerenie, de credință și de ajutor de la Dumnezeu.

Coborând în istoria acestui loc sfânt al Întrupării Fiului lui Dumnezeu, vom înțelege că Dumnezeu - Cel care S-a coborât pe pământ pentru ca pe om să-l îndumnezeiască - nu a părăsit nicio clipă acest loc binecuvântat. Tradiția spune că în cel de-al VII-lea veac (în 614), când perșii (conduși de împăratul Chrosroes) au năvălit în Țara Sfântă, puternic impresionată de reprezentarea iconografică a celor Trei Magi (care poartă haine persane și despre care știm din Sfintele Evanghelii) - însuși împăratul persan a dat ordin ca biserica să nu fie distrusă. Astăzi, Altarul armenilor este închinat celor Trei Magi. Sfântul locaș nu a fost distrus nici mai târziu, în 639, în vremea lui Omar, nici în 1009, când prin decretul lui Hakim, se dăduse ordin ca bisericile creștine din Țara Sfântă să fie dărâmate. Paradoxal, cele mai mari distrugerii s-au întâmplat în vremea Cruciadelor, când multe dintre mozaicurile cu

reprezentări iconografice au fost dislocate și transportate în țara de unde au pornit ideile cruciadelor, în Italia...

Betleemul ca spațiu al Întrupării a fost locul în care s-au nevoit mulți din Sfinții noștri, între aceștia și Fericitul Ieronim (în Biserica din Apus este considerat sfânt) care a tâlmăcit aici Biblia Vulgata și el odihnește într-o peșteră din Betleem. Astăzi, Câmpul păstorilor nu mai există în imediata apropiere a bisericii, fiindcă aglomerația urbană a unit Ierusalimul cu Betleemul, chiar dacă sunt despărțite printr-un zid ce poartă urmele disputelor sângeroase.

Dincolo de dispute, de incendii și chiar de furturi, acest sfânt locaș a rezistat prin milenii. Din 1852, Biserica Nașterii a fost încredințată grecilor ortodocși, cât și romano-catolicilor și armenilor.

Sfântul Evanghelist Ioan, „Apostolul cel iubit al Domnului”, și contemporan cu Mântuitorul nostru Iisus Hristos în Evanghelia sa aduce dimensiunea cerească a Fiului lui Dumnezeu, numindu-l Lumină a lumii și „Pâine Cerească”. Și „Pâine spre ființă” ne este nouă Hristos de două milenii.

Maria Stanciu
Foto: M. Tofan Stanciu

De la pâinea firească

La „Pâinea Cerească”

În ansamblul călugăresc de la Betleem - Casa Pâinii - există și Grota Pruncilor uciși de Irod, dar și de alți împărați persecutori ai creștinilor care i-au urmat. Regele uzurpator Irod cel Mare (Idumeul) a aflat de la cei Trei Magi că în Betleemul Iudeii S-a născut Iisus Hristos - „rege al iudeilor” (Matei 2,1), motiv pentru care a dat ordin ca să fie uciși toți pruncii de la „doi ani și mai în jos”. Și „plângere și tânguire multă” s-a auzit atunci în Israel, așa precum prevestise prorocul. Așa au fost uciși toți pruncii din Betleemul Iudeii și din vecinătate, însă noi știm din evanghelie de la Îngerul Gavriil că Pruncul abia născut era în grija lui Dumnezeu Tatăl care i-a vorbit lui Iosif să fugă în Egipt. „Ridică-te, ia Pruncul și pe mama Sa și fugi în Egipt și stai acolo până când îți voi spune eu, fiindcă Irod vrea să caute Pruncul ca să-L omoare” (Matei 2,13).

Faptul că magii, la întoarcere spre Persia l-au ocolit pe Irod, bănuiala și nebunia l-au determinat pe regele Irod să ordone uciderea pruncilor. Pomenirea acestui eveniment îl facem în Biserica noastră pe 29 decembrie, imediat după Nașterea Domnului, și el amintește o pagină neagră din istoria creștinismului care s-a produs din neputințele omești ale împăratului Irod. Acest rege - Irod cel Mare - vasal al Romei, și-a dobândit scaunul prin uzurpare și crimă. Bântuit de bănuiele și fel de fel de urzeli, el a ordonat chiar uciderea a doi din cei zece fii ai săi. Grota pruncilor uciși din Betleem este un loc ce cheamă prin veacuri la rugăciune și la reflecție.

Betleemul Iudeii, Viflaimul cum cântăm în colindele noastre, rămâne pentru noi creștinii un punct de reper cu corespondență în realitate. Prin credința adevărată noi, creștinii, credem și mărturisim că această „Casă a Pâinii” firești, văzute, este o prefigurare a celor viitoare; Hristos este „Pâinea Vieții” (Ioan 6,35), este Cel „Care se pogoară din cer și dă viață lumii” (Ioan 6,33).

Maria Stanciu

Cugetări despre oameni

≡ Oamenii se împart în două: unii caută și nu găsesc, alții găsesc și nu-s mulțumiți.

≡ Am înțeles că un om poate avea totul, neavând nimic, și nimic având totul.

≡ Un om înțelept cunoaște pe nerod, căci nerod a fost fiecare-n viața-i; dar un nerod nu cunoaște pe-un înțelept, căci n-a fost niciodată înțelept.

≡ Oamenii nu se deosebesc atât prin ceea ce zic, cât prin ceea ce fac.

≡ A-l boteza din nou pe un om nu va să zică a-l schimba.

≡ Cu cât omul e stăpân pe vânt, pe apă, pe abur și-și face din ele slugi muncitoare, cu atât civilizația e mai înaltă; cu cât omul stăpânește mai mult asupra omului, cu atât barbaria este mai mare.

≡ Cu oameni probi și de caracter nu se încap tranzacțiuni încurcate.

≡ Afară de ceea ce creiază arbitraritatea omului, nu există nimic în lume ce n-ar trebui să fie cum e.

≡ Fiecare om e-o întrebare pusă din nou spiritului Universului.

≡ Plângându-ți ție însuși, te corumpi.

≡ Contrazi-te singur și vei găsi pace.

≡ În om e un șir nesfârșit de oameni.

≡ Numa-i omu-i schimbător/ Pe pământ rătăcitor.

Mihai Eminescu

Apropouri

≡ Socotește la ceea ce ai gândit; gândește-te la ceea ce ai vorbit; aleargă unde ești iubit și voiești să fii fericit.

≡ Bogatul se gândește la anul ce vine, săracul la ziua de mâine.

≡ Nădejdea ne lipsește numai la ziua morții.

≡ Cel ce nu se opune poftelor lui rău sfârșit va avea.

≡ Omul care nu este stăpân pe trupul său păcat că-l poartă.

≡ Ori în ce adunare vei intra, fii stăpân pe ochi-ți și pe limbă.

≡ Cel ce iubește nedreptatea nu-și iubește sufletul.

≡ Două lucruri sunt greu de păzit în lume: sufletul și femeia.

≡ O boală poate strica frumusețea figurii, frumusețea sufletului însă ține cât viața.

≡ Orice avere și obiect este al omului, afară de sufletul ce-i este împrumutat.

Cilibi Moise

Logică strânsă

În vremea războiului din urmă, pe vară, lui Iorgu Caragiale îi venise iar furia să joace – căci era retras din teatru de vreo câțiva ani și avea funcția de comisar comunal la hala din Piața Amzii. Despre „această ocupație burgheză și prozaică și despre căderea lui din gloria artistică trecută” – așa zicea el – făcuse, într-un moment de inspirație, câteva versuri lirice, cam așa:

„Dup-atâția ani de fală,
De artă, poezie,
Mă văz vâtaf la hală
Peste măcelărie;

Și bietele bucheturi,
Ce-adesese-am secerat,
În niște zarzavaturi
Acum s-au preschimbat!”

Acuma, apucat de nostalgia cu-
lisor, întocmise o trupă de nespă-

lați și luase cu chirie locul viran de pe Podul Mogoșoaii în fața străzii Umbrii, unde s-au clădit mai târziu casele lui Ienculescu. Pune dul-

putea auzi publicul nimica de pe scenă.

Era tocmai monologul Sataniei. Satana se vedea dând din mâini

Din carnetul unui vechi sufleor

gherii să-i facă o scenă (...) și-ncepe reprezentațiile.

Într-o sâmbătă seara, era și sărbătoare, juca Adam și Eva. Grădina era plină, mai ales de ovrei. Iorgu, directorul, n-avea rol; se plimba de colo până colo pântre public ca să se bucure de succes. Localul, cum era așezat, nu era prea potrivit pentru teatru: cu zgomotul trăsurilor de pe Podul Mogoșoaii, nu

și din picioare, se vedea mișcând buzele, dar grai deloc. Un ovrei de la locul din urmă, lângă zidul care da în pod, îl vede trecând pe director și-l cheamă:

- Domnule director! Domnule Iorgu! iu n-avuz nimica; dracul ăla vorbește prea încet.

- Strigă-i să vorbească mai tare, zice directorul și pleacă.

- Mai tare! Mai tare!, strigă

ovreiu.

Degeaba... Iar:

- Domnule director!

- Ce poștești iar, nene?

- Nu m-avude.

- Apoi dacă nu te-avude dracul pe dumneata, cum vrei să-l avuzi dumneata pe el?

A rămas ovreiu deocamdată amețit de logica zdrobitoare a directorului, dar pe urmă s-a dezmeticit și nu s-a lăsat.

- Domnule Iorgu!...

- Iar?

- Apoi nu mi-a plitit el să m-avuză: iu am plitit să-l avuz pe el!

Văzând Iorgu că n-o scoate la căpătâi cu ovreiu, îi zice:

- Lasă, nene; nu vezi ce zgomot e afară? mai aibi și dumneata răbdare până la Sfântul Dumitru, până ne-om muta de aici!

Era pe la Sântămărie.

(Va urma)

I.L. Caragiale

Desen de Fl. Crihană

Dragoste

Pe câmpul palid, în sulfină,
Vitele pasc și rumegă lumină.

Ramurile, poamele
Fac mierea, smirna și toate aroamele,

Și călușei cerului cu zodii,
Curcubeie de jivine și jigodii.

Auzi? Oglinzi și argintări, și-n ape
Stă scufundat un clavecin cu două clape.

Zări de zmalț, văzduh de ceramică,
Streășini, un cuib de rândunică.
Sprintenul aer miroase
A răchită tânără și a mătase.

Pământul dă din el
Tidve, izmă, mușețel,

Boance, piersice, struguri.

Rânduri de pluguri,
Cocorii taie brazdă stearpă și ară
Nămolul Țăriiilor de ceară.

Vin turmele, capre, mioarce...

Stăi! Nu te-ntoarce,
Coapsa ta sucită stă așa de bine,
Caldă, lângă mine!

Ai vrea să-nceapă noaptea? Vrei?
Strânge-mi încet un deget, două, trei,
Neputincioase, somnoroase, putrede, slute,
Pe adormite, pe tăcute.

Tudor Arghezi
(Din Cărticică de seară, 1935)

Anecdote

O femeie neconsolată

Un filozof chinez se preumbla într-o zi într-un cimitir: mergea cu pas grav, lăsând privirea să-i alunece pe pietrele de deasupra mormintelor. Deodată el zări, palidă în rochia-i albă (culoarea de doliu în China), o femeie tânără care, cu o mișcare frumoasă, melancolică și blândă își mișca evantaiul pe un mormânt proaspăt săpat.

Filozoful, intrigat, se apropie și o întreabă pe văduvă:

- Îți plângi bărbatul?

- Da.

- Dar de ce-i faci vânt cu evantaiul pe mormânt? întreabă filozoful.

- Ah, zise tânăra femeie, i-am jurat pe patul de moarte că nu mă voi mărita până când nu s-o usca pământul de pe mormântul lui. De aceea vin în fiecare zi aici, ca să-l usuc mai repede!

Cumnatul lui Dumnezeu

Se povestește o anecdotă frumoasă din viața baronului R.

La casa acestui mare bancher din Frankfurt veni într-una din zile un cerșetor. R., foarte necăjit în acea zi, dădu ordin servitorului să-l dea afară.

Dar cerșetorul nu se intimidă și-i zise servitorului:

- Du-te și spune-i că-l caută cumnatul lui Dumnezeu și că vrea să-i vorbească.

Servitorul, foarte intrigat, se duse și-i comunică stăpânului său vorba cerșetorului. Bancherul îi ceru atunci servitorului să-l poftască pe cerșetor în cabinetul său.

- Cum de-ți spui tu cumnatul lui Dumnezeu? îl întreabă pe necăjit.

- Cum? Iată: socrul meu are două fete. Pe una dintre ele a luat-o Dumnezeu, iar pe cealaltă eu. Păi, atunci nu sunt cumnatul lui Dumnezeu?

Foarte încântat de răspuns, baronul îi dădu cerșetorului o mare sumă de bani.

Din Bibiloiu, 1907

Privatizarea a decurs normal. Pentru început am decis să privatizăm sufrageria. Că se poartă. Ce, dacă s-au privatizat atâtea, noi nu putem să ne privatizăm apartamentul? De camera copilului nu ne atingem, că... oricum nu o avem, am decis eu. Cât despre dormitorul de 3 pe 4 vom vedea noi mai târziu. În funcție de cum merg afacerile. Noi, adică eu și soția mea pensionată pe caz de... boală, fără nicio aluzie răutăcioasă, cea care a venit cu această idee. Adică să privatizăm și noi ce putem acum la bătrânețe. O agenție de privatizare, închiriere, nu a fost greu de găsit. Clienții interesați de chestiune erau din cele mai diverse domenii. Primul interesat în privatizarea de care vorbim era un turc, venit în România cu treburi, zise afaceri, cu... ciubuc, rahat și alte meremeturi. Că... vorba ceea, de la turci am învățat a primi ciubuc și, tot de la ei, de a mânca rahat. Dar asta e o cu totul altă problemă. Turcul plătește, și asta

ne mulțumea cel mai mult. Turcul nostru, interesat de privatizare, dorea însă cu totul altceva. El dorea deschiderea unei afaceri cu opinci. Nu iminei în stilul lor. Cu alte cu-

unde cămile, așa cum cerea arabil. Cămilele noastre se purtau cu turcii, deci alte inconveniente. Ceilalți pretendenți la privatizare nu aveau dosarul complet sau... din contra

chiar și etajul unu l-ar fi avantajat. Vedea el cum construia o terasă, două acolo... În urma negocierilor asupra prețului privatizării s-a căzut de acord ca dormitorul de 3 pe 4 de care vorbeam să devină cameră de oaspeți pe timp de zi pentru patronul în salvari și cu opinci în devenire, noaptea urmând ca acesta, dormitorul adică, să devină cuibușorul de nebunii al bătrâneții noastre. Ale mele și ale soției mele. Asta în cazul în care turcul, nenorocitul, nu ar fi atentat, vezi doamne, la bunurile de familie. Anexele, baia și bucătăria, erau statuate a fi în proprietatea numai și numai a noastră, fără drept de folosire comună. Afacerea, a se citi privatizarea, s-a dovedit a fi de un real succes... Cât despre câștigul ulterior... noi ne alegeam cu rahatul, iar turcul cu ciubucul lui. Acuma stăm fericiți, vezi Doamne, cu privatizarea de rahat în casă și cu ciubucul la vedere. Că așa e prevăzut în contract.

Gheorghe Gurău

Privatizare de rahat

vinte se dorea a fi... investitorul în opinci. Avea nevoie de un spațiu în care să funcționeze noua sa afacere. Caietul de sarcini prezentat, așa cum se cere în astfel de situații, nu prea era convingător. Turcul, afaceristul în opinci, solicita o cu totul altă locație. Dorea extindere de spațiu. Arabul care îi făcea concurență prezenta mai multă încredere. Însă domeniul lui de activitate era de neacceptat. Cum să produci turbane într-o țară în care... basca e la modă? Normal, nu? Și apoi de

il aveau prea complet deci probleme de securitate și siguranță națională, așa încât turcul cu ciubucul și rahatul lui avea toate șansele de a câștiga privatizarea. Cu ciubucul pe măsură și cu angajamentul unor investiții ulterioare cauza a fost adjudecată. Apartamentul supus privatizării fiind la parter investiția extinderii în terase anexe nu presupunea mari eforturi financiare. Spațiul verde din jurul blocului oricum era inexistent. Deși la câți bani era dispus turcul să lase ciubuc...

Citate... adnotate

La balamuc, birjar!

„România are mentalități de femeie întreținută.” (Victor Eftimiu)

Bine că nu i-ați zis cocotă!

„Am ajuns în epoca în care toată lumea știe să facă poezii, dar nu se naște niciun poet.” (Marcuse)

Se nasc, dar ajung negustori.

„Este indecent cu cât stoicism mi-am trăit dezastrele.” (G. Tomozei)

Nenorocirile ne călesc, dar ne și desensibilizează.

„Găurile negre din cultură se referă la prostituție?” (I. Tonu) Da. La cea spirituală.

„Lumea este un mare lazar.” (Paul Eugen Banciu)

Cu câteva miliarde de... abonați.

„Nu știu ce este filosofia, deși de 60 de ani predau această disciplină.” (Heidegger)

Cu definițiile nici Dumnezeu nu a scos-o la capăt.

„Prefer un escroc intelectual, decât un imbecil bine informat.” (Andrei Pleșu)

la mai dă-i în praștie pe amândoi!

„Toate animalele au o ținută decentă în afară de maimuță.” (Emil Cioran)

Se simte omul prin preajmă.

„Cu mâna cu care își face cruce rusul te gătuie.” (N. Dabija) Iar în cealaltă ține vodca.

„Într-o epocă a zborurilor interplanetare, poezii trag cu tunuri de cireș.” (G. Tomozei)

O, ce alice parfumate!

Vasile Ghica

Prin prisma prezentului

De cum apare la tribună, Cu vorbe mari amicul vine: Că ne va fi cândva mai bine, Începe iarăși să ne spună...

Având încredințări depline, Câte în stele și în lună, În contul lui cândva adună, O zi pe care-o știe... Cine?

Și-așa de multe generații Vezi câte unu-n felul său Făcând abuz de dizertații...

Și-aș întreba pe orator: Prezentul, ce se-arată rău, N-a fost la rândul-i... viitor?

Iulian Bostan

Fabula unei pensii glaciare

O pensie de oraș,
Ridicolă
Ca și una din
Specia agricolă,
În timp ce
Tremura de zor
Cu avânt și spor
În fața unui
Galantar
Al unui magazin
Alimentar,
Fu întrebată
De un ciolan
Bine încarnat:
- Ce s-a întâmplat?
Ce-i cu tine surată
De tremuri toată
În plină vară
Nu simți vipia
De-afară?
E de neconceput,
Da astă-iarnă
Ce-ai făcut?!

Și biata pensie,
Cu glas tremurat,
A lămurit ciolanul,
C-un adânc oftat:
- Pe mine m-a înghețat
Guvernul... tot anul!

Iulian Bostan

Desene de G. Ștefănescu

Zece picături în ochi

„- Vasile, de ce nu-ți dai zăpada din fața porții? Văd că te-ai angajat la alții.

- Mi-aș da-o, dar eu, domn' primar, n-am nici de mâncat, nici de băut.

„Din capcanele limbii române. A ținut să evite o cacofonie și a nimerit în altceva.

„Mânia se pare că își are sediul în inimă, că nu întâmplător e și anagrama ei.

„Vise de noapte și visuri de zi.

„Cândva, o vorbă de trecut dar și de viitor.

„Dacă s-ar sta la rând la moarte, cea mai mare înghesuială ar fi la coadă!

„Celor ce și-au pierdut serviciul li se vor oferi slujbe... la biserică. Sau la cimitir...

„Unii hoți acționează la lumina zilei din motive umanitare.

Întunericul îi sperie pe păgubași.

„Există o lege a compensației și în modă. De pildă, cu cât o femeie poartă mai scurt, cu atât bărbații se uită mai lung după ea.

„Dragostea nu-i oarbă. Ea vede acolo unde alții nu observă nimic. Nu se pune adesea întrebarea: „Oare ce-o fi văzut ăsta la ea?”

Iulian Bostan

Pâine și vin

O sită plină de praf este fiecare vis Bietului suflet îi trebuie pâine și vin Un dram de noroc și niscaiva dichis Nimic nu se regăsește astăzi din plin.

Adevărul o minciună nedescoperită este Cu o întrebare vine un răspuns ades Prin vene vinul îți cântă melodii celeste Toate plăcerile din lume îți dau ghes.

Orele senectuții tale numără încă Acele câteva clipe, feciorelnice clipe Prea multe lucruri astăzi ne mănâncă Deja pe noi ne-au încoțit atâtea gripe.

De insomnie sau de boală stăm istoviți Oscilând între trebuință și necesitate Și auzim râsul celor pururi îndrăgostiți De ei înseși poate, sau doar de eternitate.

Ilie Matei

Amestecate

Noul buget

Cu bugetul dau de veste Și vă declar pe cuvânt: Că agricultura este Realmente la... pământ.

Barza

Barza-i moașa comunală Care-aduce, precum știți,

Mulți copii, cu mare fală Și doriți și nedoriți.

Ușor și greu

Vă spun eu bunăoară Un lucru constatat, Azi muzica ușoară E greu de suportat.

Gh. Enăchescu

Sudoku

Înscrieți în căsuțele libere din cele nouă casețe numere de la 1 la 9 fără a se repeta, astfel încât suma totală pentru fiecare casetă în parte să fie 45 și, de asemenea, suma pentru fiecare linie sau coloană să fie tot 45.

3		8		4		6	9
		6		1			5
	1			3		7	
1			5	8	9	4	2
	4			9			5
2	6	1	8				3
	5						
	8		1			5	2

Încrucișare

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos, astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- ≡ AC, AR, AS, AT, CH, ES, LA, OL;
- ≡ AAT, APT, IAR, IOR, IȚĂ, NEA, ORI, STA, ȘAL;
- ≡ ARAR, ATĂT, ATOM, ETIC, GURĂ, LIȚĂ, NARĂ, ORAȘ;
- ≡ ASPIC, ETERN, HAMAC, ORARĂ, PESTĂ, TRENĂ, URSIT;
- ≡ ACTORI, ARMATĂ;
- ≡ FELIUȚĂ;
- ≡ CĂMAȘĂ DE IN, COATE GOALE, DEALUL MARE, MAȚE FRIPTE.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Simple coincidențe

ORIZONTAL: 1) Treapta de-ntâi spre Peștera Muierii - Cant... în interior! 2) Mobilul plecărilor la țară - Pregătit pentru o lansare în aer. 3) Primul fel de mâncare - Aleși într-o lucrare scrisă. 4) Negru de fum - Cuvânt de deschidere la un proces-verbal. 5) Rămasă departe de toate - Dă la animale de gândit. 6) Fericirea vieții de apoi - Cap de girafă! 7) Dădea în boala bunicii - Mecanica Fluidelor (pl.). 8) Apăi... asta e! - Urmărit de la mare distanță - Marchează un gol prin zid. 9) Un loc plin de oameni dar nelocuit - Meci la care ei nu iau parte! 10) Plin de vicii! - Bat de la un tropice la altul.

VERTICAL: 1) Dincolo, la margine, de bloc! - Masculin singular (pl.). 2) Fac corp comun (sing.) - Desprins dintr-o poveste. 3) Bălăceala de la nivelul gâtului - O notă luată la cămin! 4) Arbore de cauciuc - Au o figură de prost-gust. 5) A face o operație de transplant - Prinsă la nivelul țesuturilor. 6) Cunună la mănăstire! - Crește... mare! - Cântatul din frunză. 7) Te trec în stare de șoc - Dau măsura timpului istoric - Ridicat în cap! 8) Aflat pe față în opoziție cu puterea - Vulcan în formă! 9) Cele ce se pronunță din nou. 10) Arbitrii unui concurs de selecție - Alese după ureche.

Aritmogrif

1	2	10	11	12	9	4
12	2	3	2	8	2	1
13	2	3	14	11	6	2
3	9	10	4	15	14	9
3	14	1	4	5	10	8
7	10	5	2	1	6	2
13	4	15	4	6	14	7
7	4	7	4	9	4	16
5	10	15	2	1	10	9
1	6	11	8	6	8	10
13	9	4	15	8	4	9
4	9	16	6	7	2	10
10	11	2	5	14	11	10

Înlocuind numerele cu litere corespunzătoare se va afla, pe spațiul marcat prin raster, citind din colțul stânga-sus, denumirea ramurii care se ocupă cu cultivarea plantelor de grădină, iar pe orizontal... diferite plante.

Peisaj de iarnă...

Vin de-ngheață geruri grele vremuri rele se arată zile reci și nopți senine copaci seci... de stele pline bolți înmărmurite -n ceață... Vin de-ngheață și omeți până-n pomeți... O natură-nfrigurată îmbătrânită și albită pe la tâmpile multe stau să nu se-ntâmpile... Restul stropilor de viață geruri grele vin de-ngheață!

Gheorghe Gurău

Fuga vocalelor

N.A. Completați vocalele lipsă pentru o încrucișare corectă!

	G		S		S		C		C		S	T		
W	H		T	T		S	P		R		T		R	T
		R			C			N		R		Z		
	N		R	T			C		T		L		C	
			S			P		P		D	N			
	R	B			N		P	T				V		S
		R	T		S	T				R	C		R	
	R		R		T		T		R			S		T
		T		R				M		C		T		

